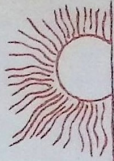

33738
2

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

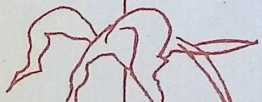
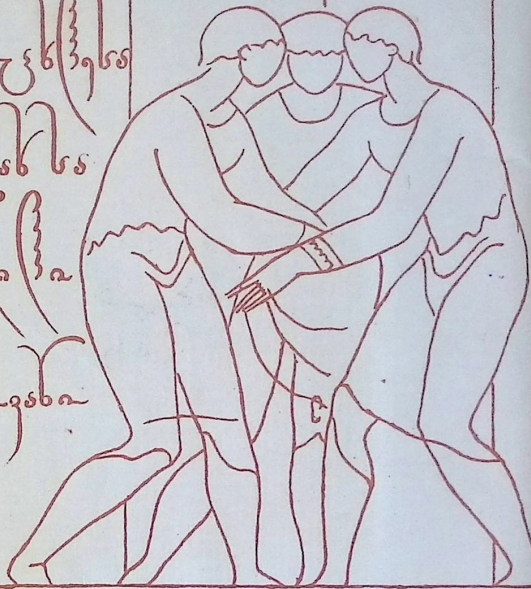

*

საქართველოს
ენციკლოპედია
საქართველოს
ენციკლოპედია
საქართველოს
ენციკლოპედია
საქართველოს
ენციკლოპედია

საქართველო

საბავშვო

საქართველო

K 33.738
2

„ლიტერატურა და სელოვნება“

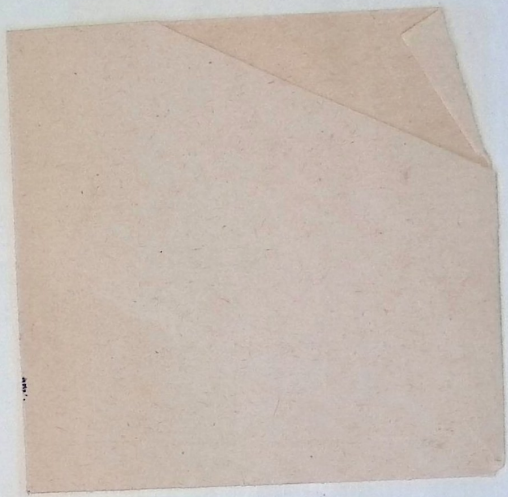
თბილისი

85-84

საგვ-2000
შემოწმებულია

რედაქტორი ალექსანდრე ბარამიძე

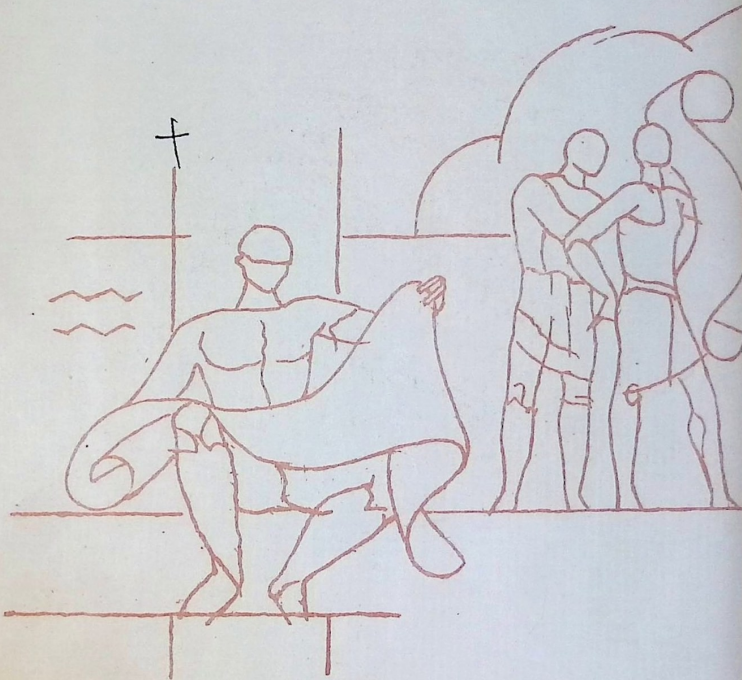

მხატვარი ლევან ცუცქერიძე

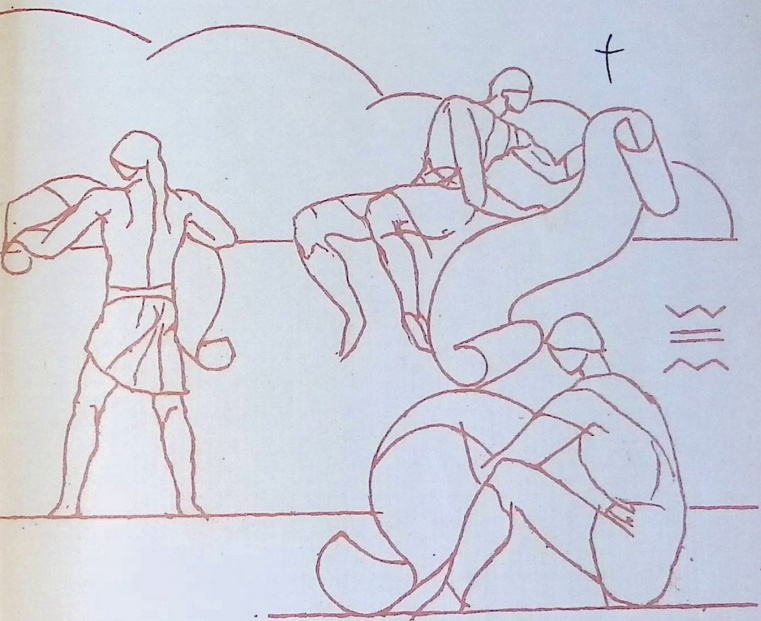

ავსა კაცსა ავი სიტუვა უჩევენია სულსა, გულსა.

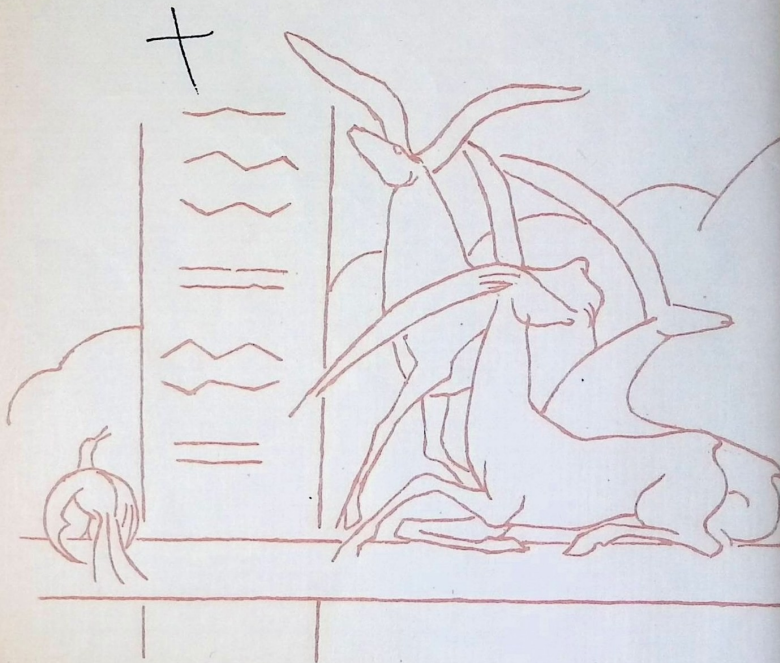
ავსა კარგად ვერვინ შესცვლის, თავს ახლად ვერვინ იძობს.

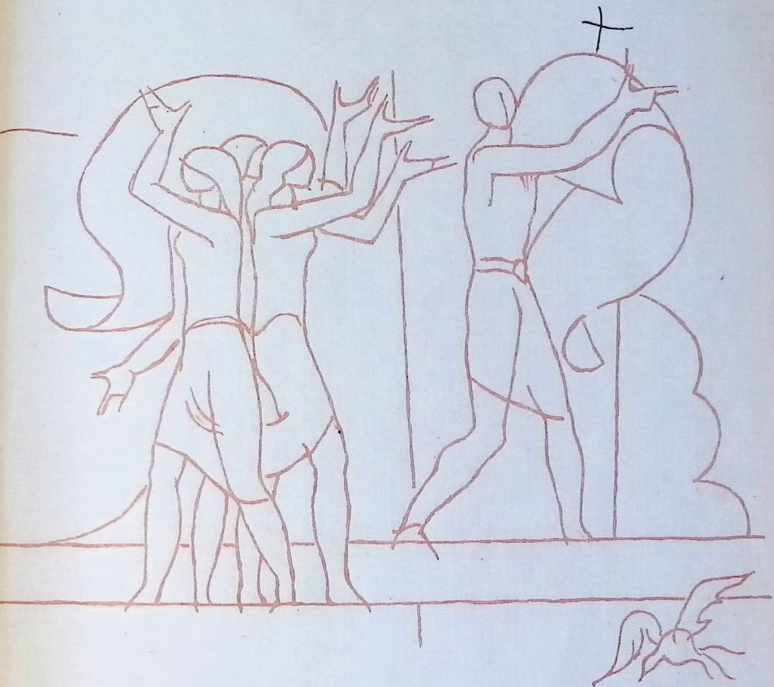

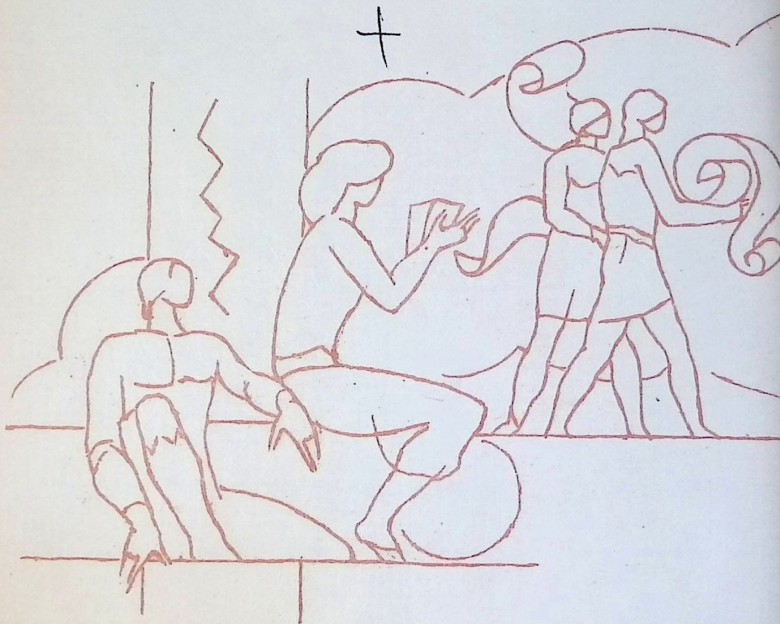
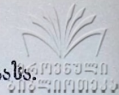
ავად შეჭყერობს მიჯნურსა მიჯნურობისა ცხადებას!

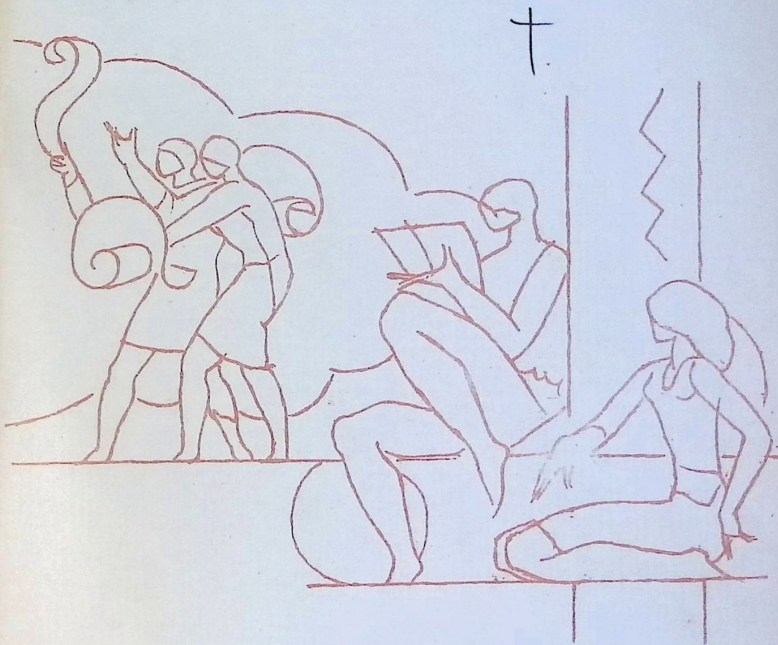
არ-დავიწყებ პოეზიის აროდეს გვიხამს ზინსა.

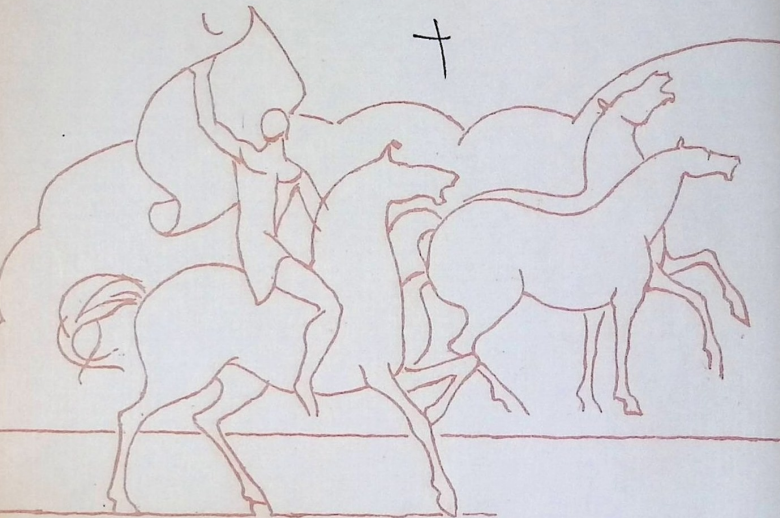
არ შეუდრკების ჭაბუკი კარგი მახვილთა კვეთსა.

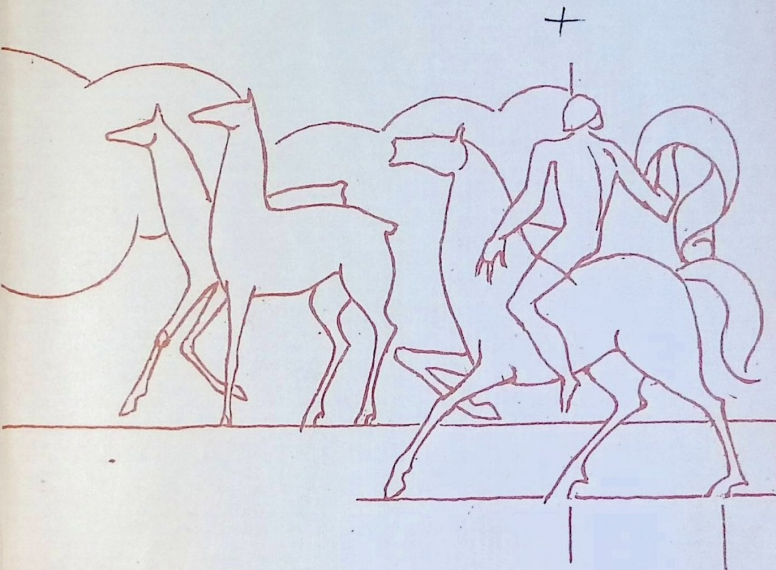
არ-სასმენლისა მოსმენა არს უმკავესი წმახისა.

აწას გარეებს შეჭირვება: რომ სჭმუნვიდე, რა გერგების?
არ თურ იცი, უგანგებოდ არა კაცი არ მოკვდების.
მხისა შუქთა მოძლოდინე ვარდი სამ დღე არ დაჭნების.
ბედი ცდაა, გამარჯვება, ღმერთსა უნდეს, მო-ცა-გხვდების.

არას გარგებს სიმძიმელი, უსარგებლო ცრემლთა დენა;
არ გარდავა გარდუვალად მომავალი საქმე ზენა,
წესი არის მამაცისა მოჭირვება, ჭირთა თქენა,
არვის ძალ-უც სორციელსა განგებისა გარდაულენა.

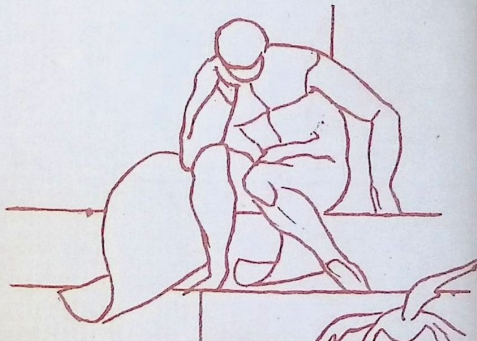

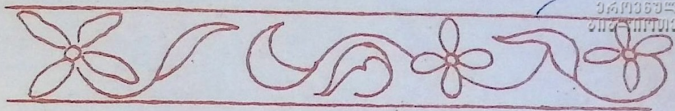

ქართული
ენების
სწავლის
სამეცნიერო
ცენტრი

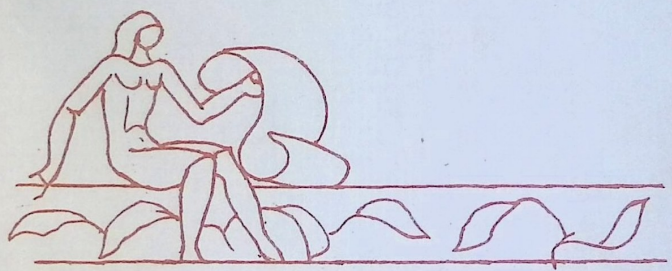
არას გარკებს სწავლულება, თუ არა იქმ ბრძენთა თქმულსა:
არ იხმარებ, რას ხელსა ჰხდი საუნჯესა დაფარულსა?

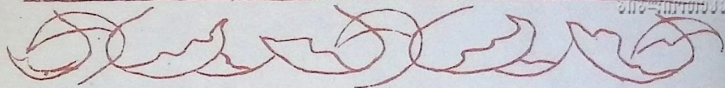

აღმასისა სამს ღანგარი ღანგარდ გულისა საღისა!

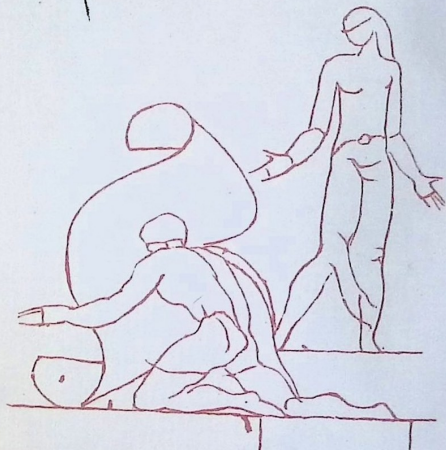
+

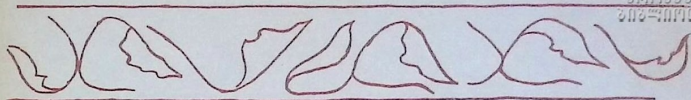

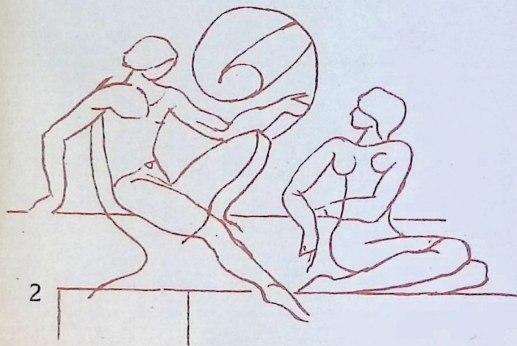
ამოა ჭვრეტა ტურფისა, სიანლე საუვარელისა!

ამოა კარგი ლადობა, ლადსა შე-ვე-იქმს ლადებად.

+

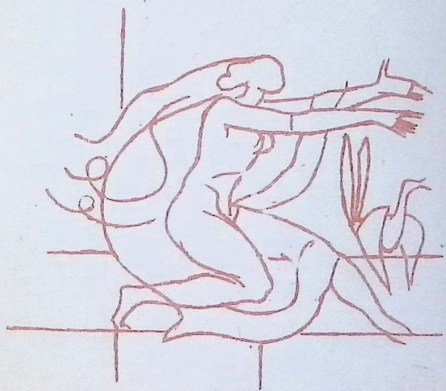

ქართული
ენციკლოპედია

ასი ათასსა აჯობებს, თუ გამოჩნევით მქმნელია.

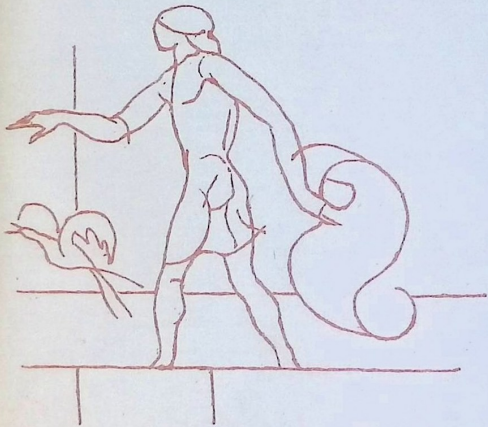
4

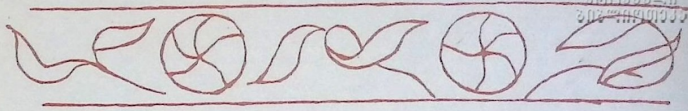

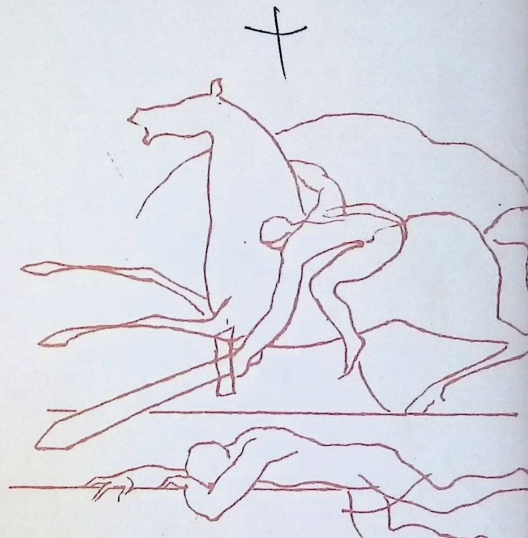
აწლა ვცან, საქმე სოფლისა ზღაპარია და ჩმასია!

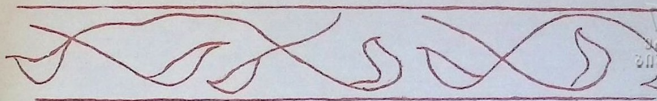
+

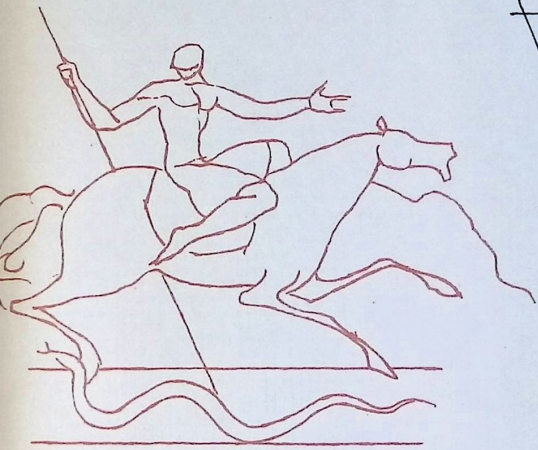

ბედითი ბნედა, სიკვდილი რა მიჯნურობა გკონია?
✓ სჯობს, საუფარველსა უჩუენსუ საქმენი სავშირონია!

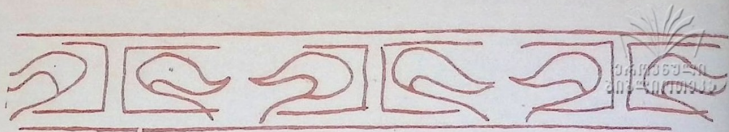

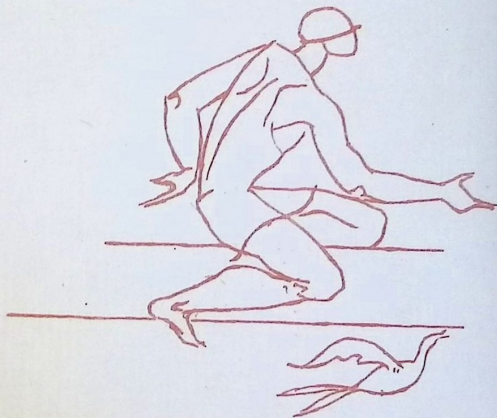
ბინდის გვარია სოფელი, ესე თურ აჰად ბინდდების,
კოკასა შიგან რაცა დგას, იგივე წამოდინდების!

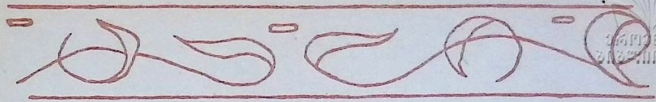

+

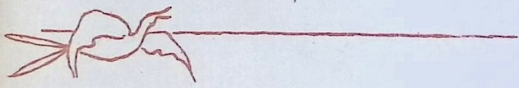
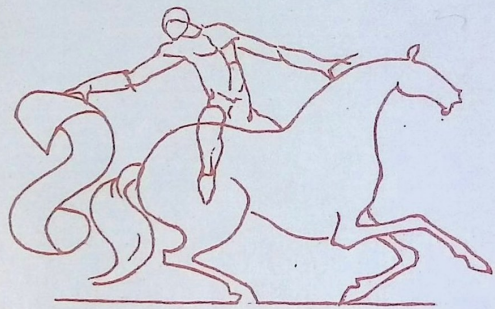

ბოლოტიძეს რად შეექმნა კეთილისა შემოქმედსა!

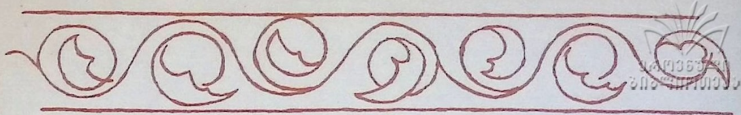

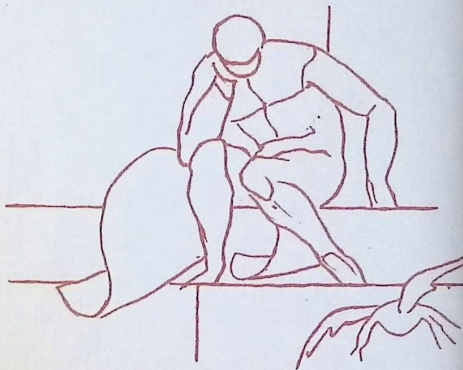
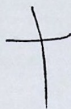
ბორცისა სძლია კეთილმან, აწსება მისი გრძელის!

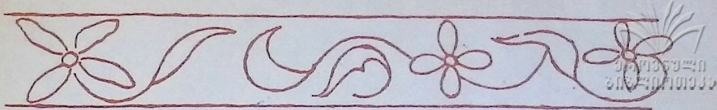

ბოლოდ დმერთი გაუძარჯვებს ეოვლსა, ჰირველ შენაზარსა.

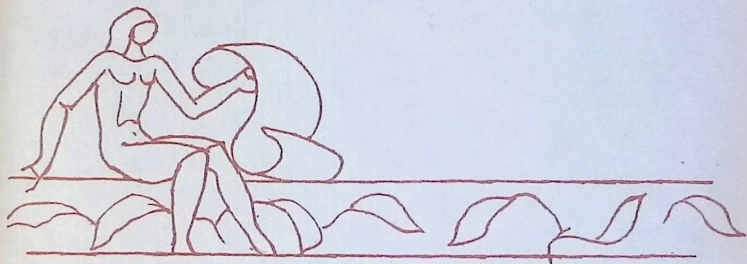

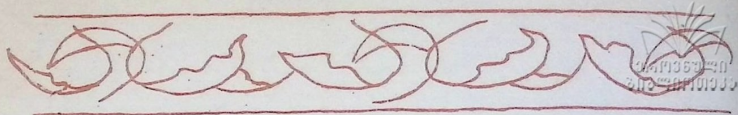

გველსა სწრელით ამოეკანს ენა ტკბილად მოუბარო.

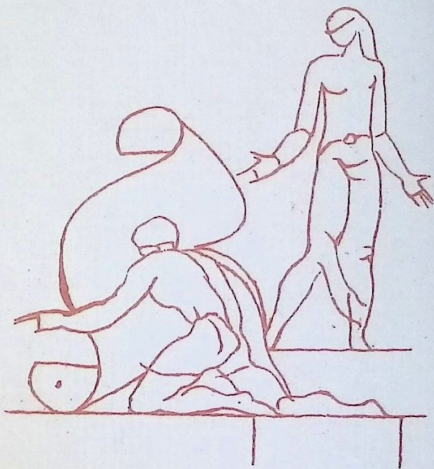
კვაჭა
ზ

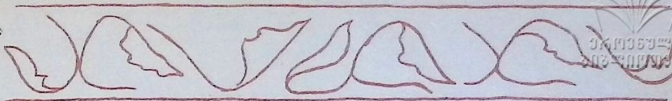
+

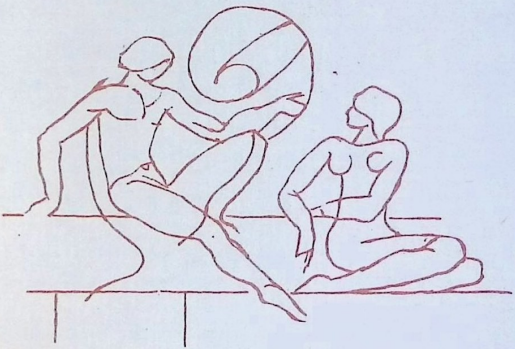
განგებან, სწორად მოჰკლავს, ერთი იუოს, თუნდა ასი;
მარტოობა ვერას მიხამს, მცავს თუ ცისა ძალთა დასი.

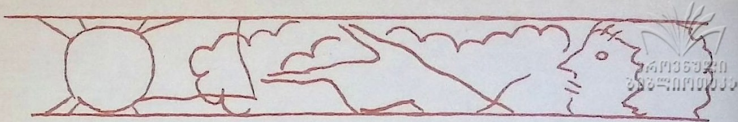

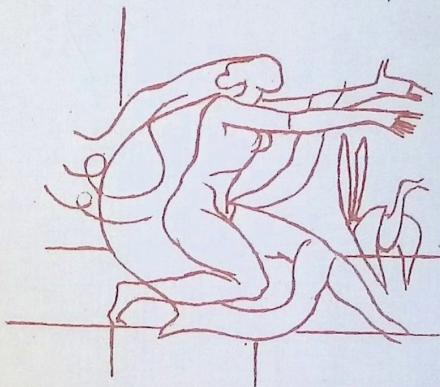
განგებას ვერვინ შესცვლის, არ-საქმნელი არ იქმნება.

+

განტეხს ქვანაცა მაგარსა გვრდემლი ტევიისა ლბილისა.

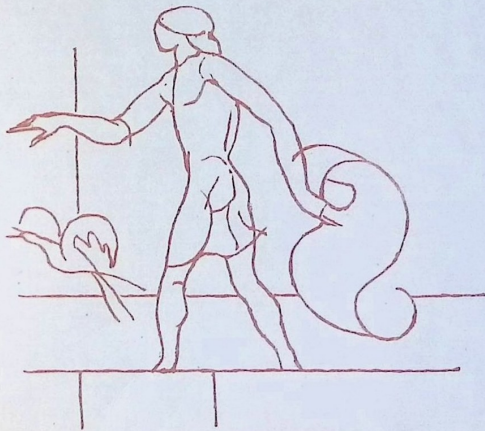

ქართული
ენების
სწავლის
სამეცნიერო
ცენტრი

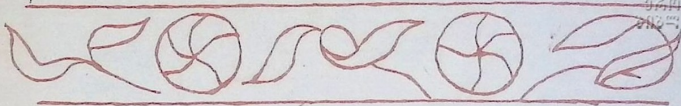

განგებთ ქმნილსა რისხვასა ვერაფერს დარღვბის!

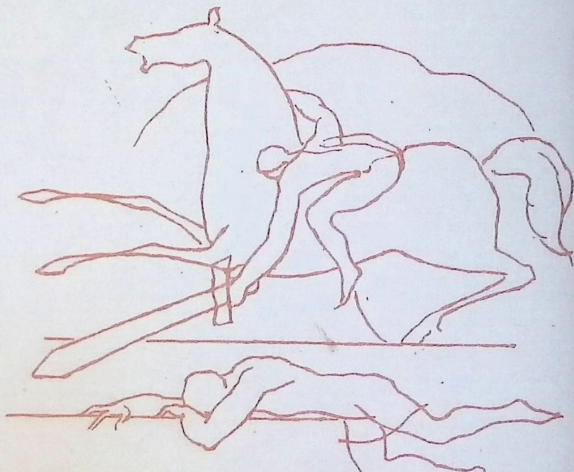
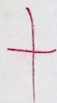

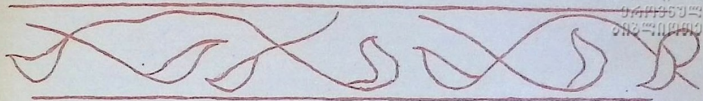

საქართველოს
საქართველოს

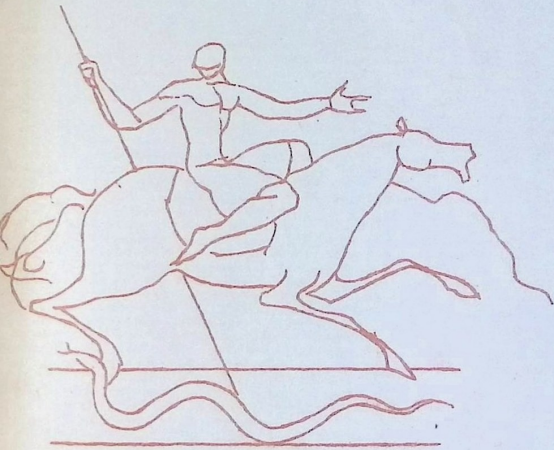

.... გონიერი, ხაშს, აწოდებს არ აჩქარდეს,
რაცა სჯობდეს, მოაგვაროს, საწუთროსა დაუწინარდეს.

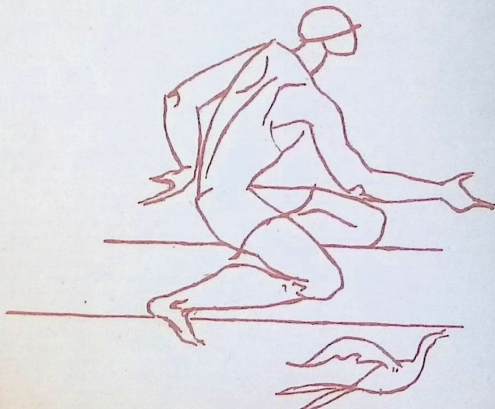
გულმან, გლან, რა ქმნას უგულოდ, თუ გულსა გუდი ელია?
მოძორვება და მოფურისა გაურა კაცისა მკლველია,
ვინცა არ იცის, არ ესმის, ესე დღე რაგორ მნელია!

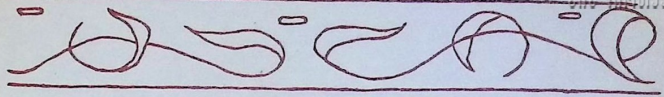

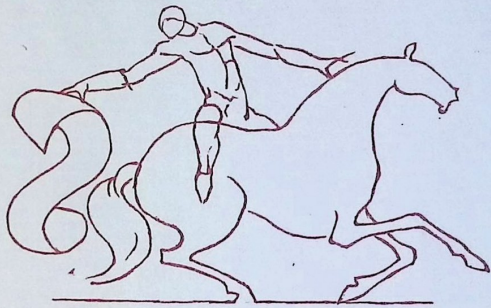

გული, ცნობა და გონება ერთმანერთზედა ჰკიდიან:
რბ გული წაუვა, იკიცხა წაუღუნ და მისკენ მიდიან;
უგულო კაცი ვერ კაცობს, კაცთაგან განაკიდან.

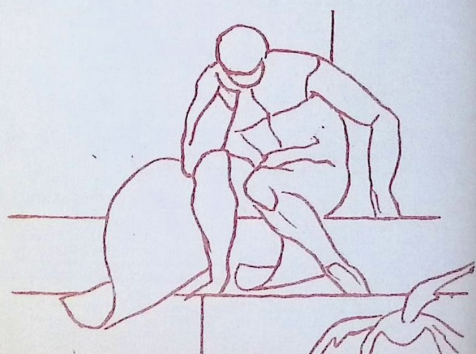

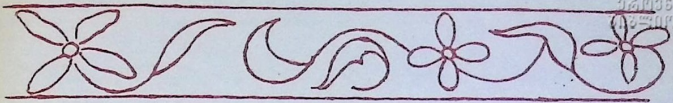
გული კრულია კაცისა, ხარბი და გაუდომელი,
გულია ჟამ-ჟამ ეოჟელთა ჭირთა შთმო, ღსინთა მნდომელი,
გული — ბრმა, უჩინი სედვისა, თვით ვერას ვერ გამსომელი,
ვერცა ჰმატრონობს სიკვდილი, ვერცა ჰატრონი რომელი!

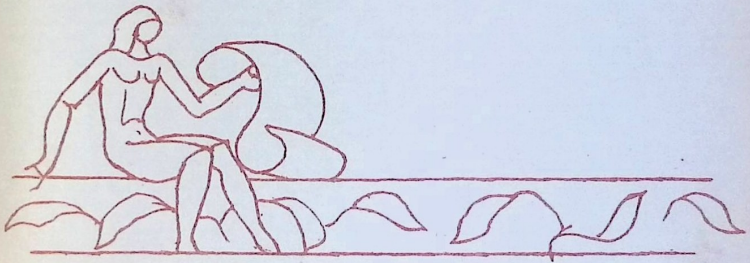

გონიერთა ძვერთელი უეუარს, უგუნურთა გულსა ჰგპირდეს.

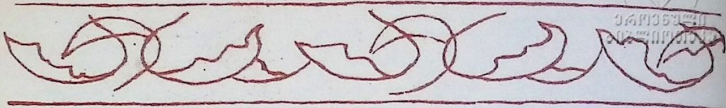

ღვთის მკვლევრის ცხოვრება.

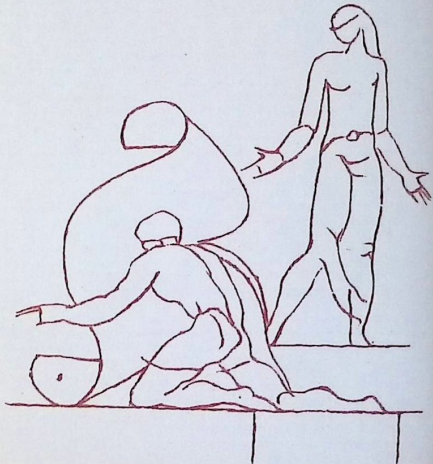

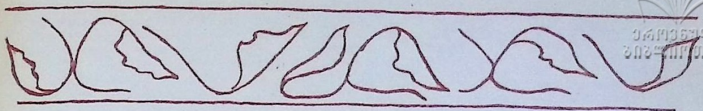

ქართული
საქართველოს
საქართველოს

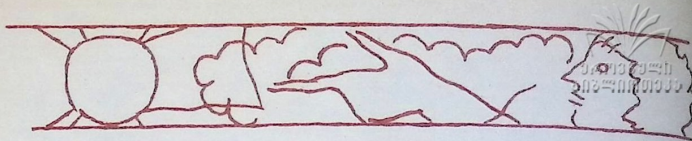
დიდთა სეთა მოერევის, მცირე დასწავას . ნახერწყალი.

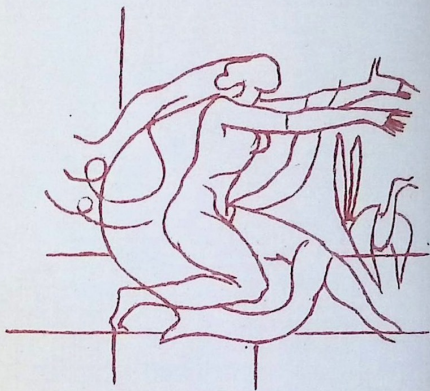

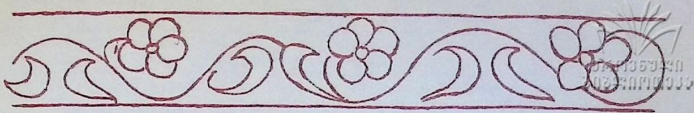
დიდი ლხინია ჭირთა თქმა, თუ კაცსა მოუხდებოდეს.

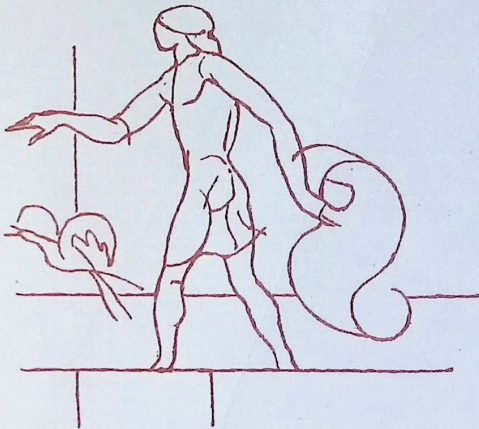

ერთგულთათვის კარგი ნუ გპურს, ორგულიმცა შენი კვდების!

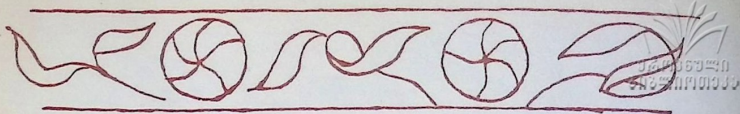

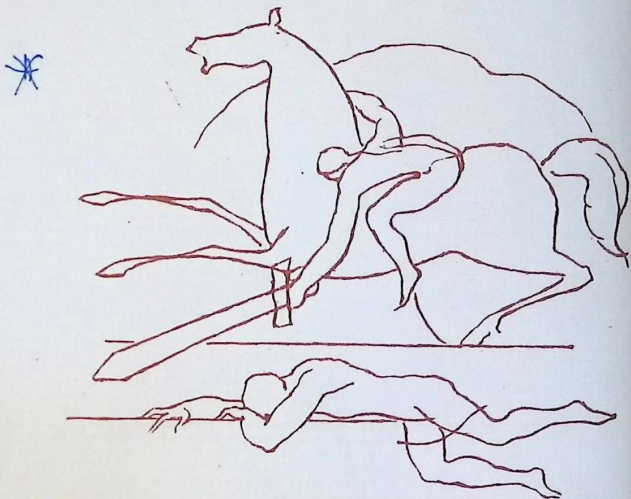
ვარდსა ჰკითხეს: ეგზომ ტურფა რამან შეგქმნა ტანად, ჰირად?
მიკვირს, რად ხარ ეკლიანი? ზოგნა შენი რად არს ჭირად?
მან თქვა: ტკბილსა მწარე ჰმოჯებს, სჯობს, იქმნების რაცა ძვირად.
ოდეს ტურფა გაიუფდეს, აღარა ღირს არცა ჩირად.

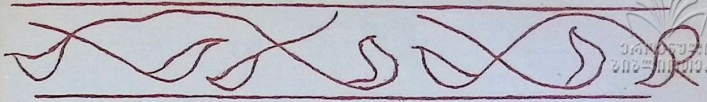

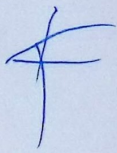
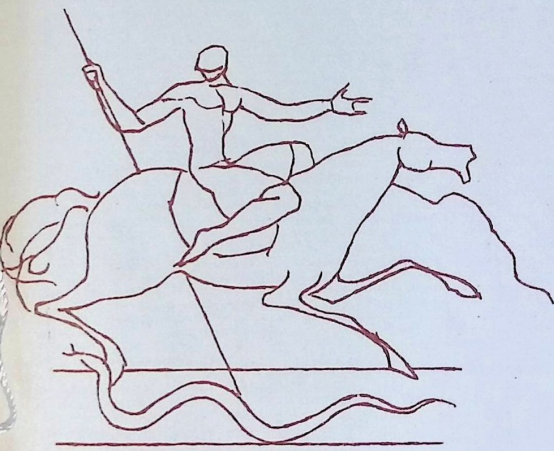

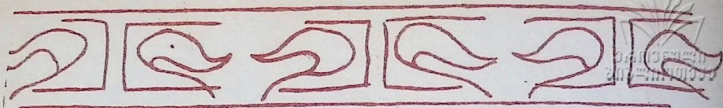
ვა, საწუთრო, სიცრუით თავი სატანას ადარე!
შენი ვერავენ ვერა ცნას, შენი სიმუსთლე სად არე;
პირი მზისაებრ საჩინო სად უჩინო ჰეაგ, სად არე?
მით ვსედაგ, ბოლოდ სოფელსა ოხრად ჩანს უოვლი, სად არე!

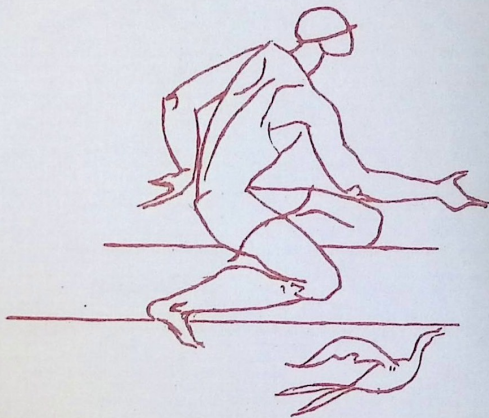

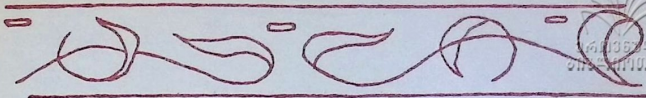
ვჭკობ მუსთაფას საწუთროსა, ზოგჯერ უხვსა, ზოგჯერ ძვირსა!

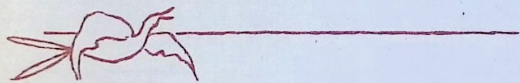
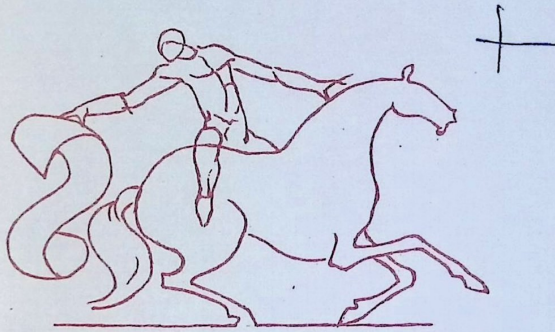

ვა, სოფელო, რაშიგან ხარ, რას გვაბრუნე, რა უნე გჭირსა.
უოული შენი მონდობილი ნიადგმცა ჩემებრ ტირისა!
სად წაიეგან სადაურსა, სად აღუფხვრი სადით ძირსა?!
მაგრბ ღმერთი არ გასწირავს კაცსა, შენგან განაწირსა.

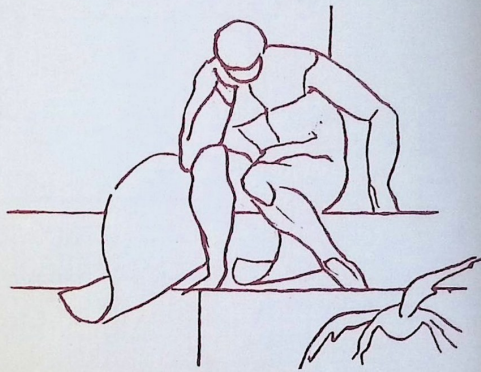

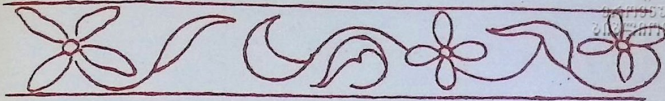

ვა, თქრო მისთა მოუვასთა აროდეს მისცემს ლხენასა,
დღედ სიკვდილამდის სინარბე შეაქნევს კბილთა ღრჭუნასა,
შესდის და გასდის, აკლია, ემდურვის ეტლთა რბენასა,
კვლა აქა სულსა დაუბამს, დაუშლის აღმაფრენასა.

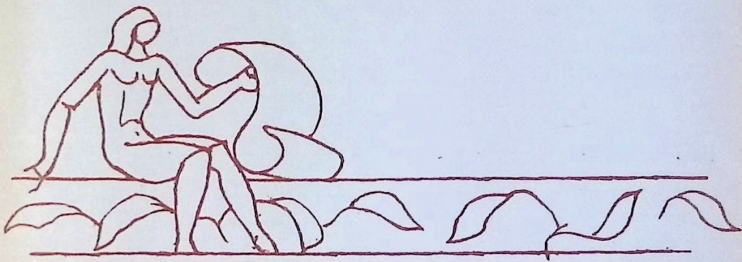

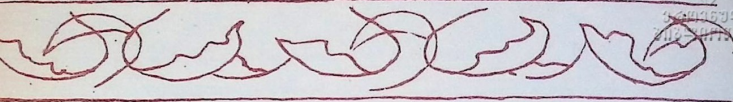
ვა, სოფელმან სოფელს მეოფი ეოვლი დასვა ცრემლთა დენად!

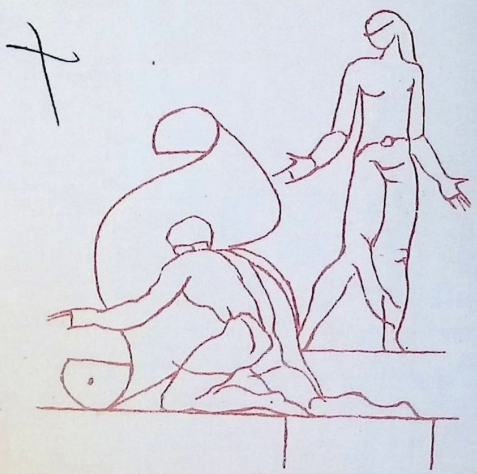

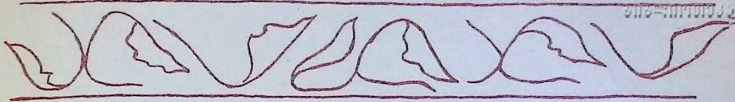
ვარდთა და ნესჳთა ვინათგან მჲე სწორად მოეფინების,
დიდთა და წვრილთა წუალობა შენმცა ნუ მოგეწინების!
უსჳი ახსნილსა დააბამს, იგი თვით ების, ვინ ების.
უსჳად გასცემდი, სღვათაცა შესდის და გაედინების.

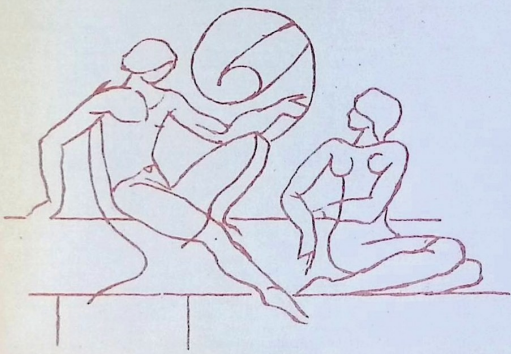
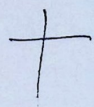

ვერ დაიჭირავეს სიკვდილსა გზა ვიწრო, ვერცა კლდოვანი;
მისგან უოველი გასწორდეს, სუსტი და ძალ-გულოვანი;
ბოლოდ შეუარნეს მიწაჲსან ერთგან მოეშე და მსცოვანი.
სჯობს სიცოცხლესა ნაზრახსა სიკვდილი სასელოვანი!

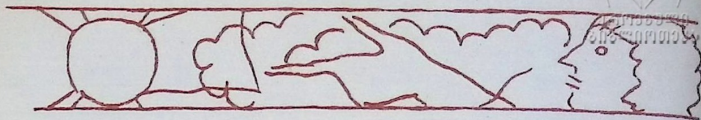

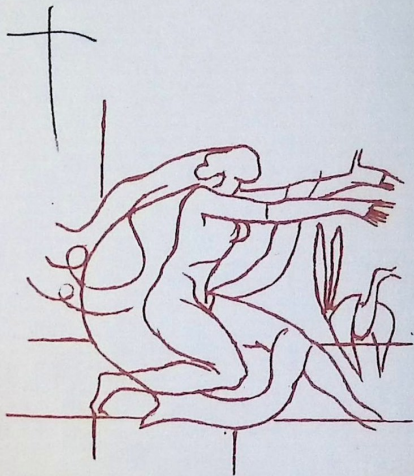
ვინ არ მისცემს ქაღებულსა, მოურავსა მოიმღორვებს,
თქმულა: „ქრთამი საურავსა ჯოჯოსეთსცა დაიურვებს“.

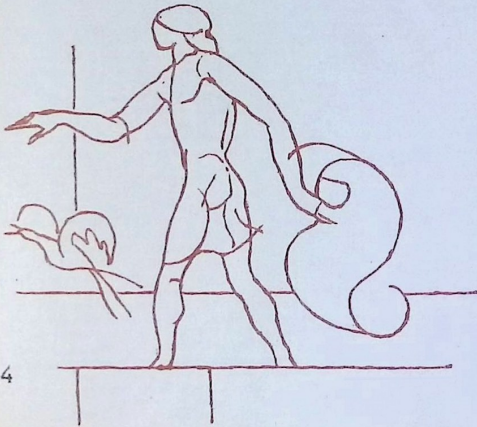

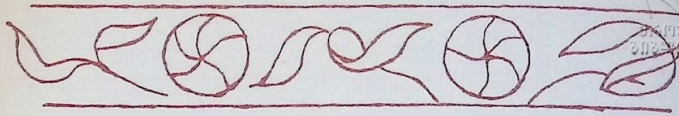
ვგძობ კაცსა აუგიანსა, ცრუსა და დაღატანსა!

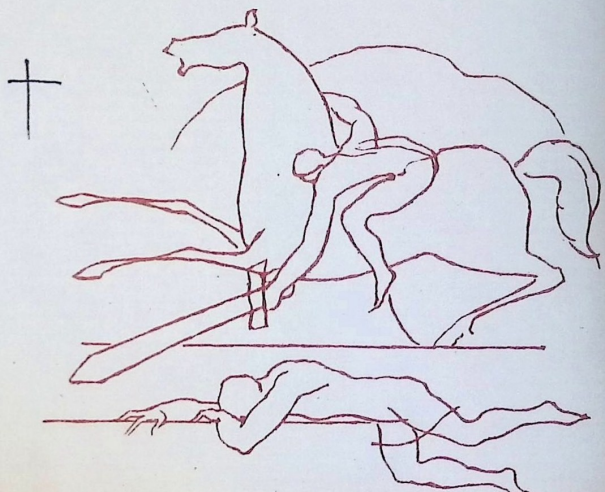

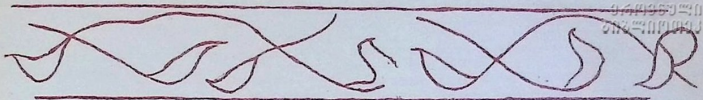
ვერას ვერა იქმს ნაუოფსა ვარდი უმზეოდ ჳნობილი.

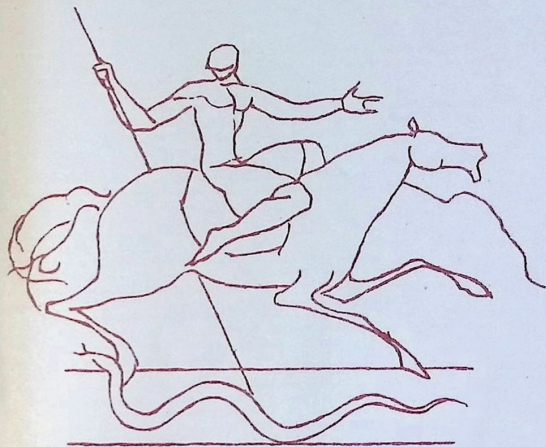

ვინ არ ეოფილა მიჯნური, ვის არ სახმილნი სდებიან?
ვის არ უნახვან ჰატეინი, ვისთვის ვინ არა ბნდებიან?
მითხარ, უსახო რა ქმნილა, სულნი რად ამოგსდებიან?
არ იცი, ვარდნი უეკლოდ არაჯის მოუკრებიან!

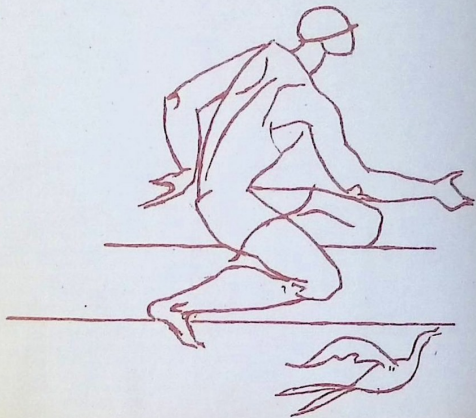

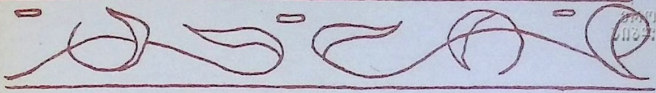
..... ვინცა კაცმან მმა იმპოს, თუ ღაცა იღოს,
სამს, თუ მისთვის სიკუდილსა და ჭირსა თავი არ ღარიღოს:
ღმერთმან ერთი ვით აცხოვნოს, თუ მეორე არ წაწუმიღოს!

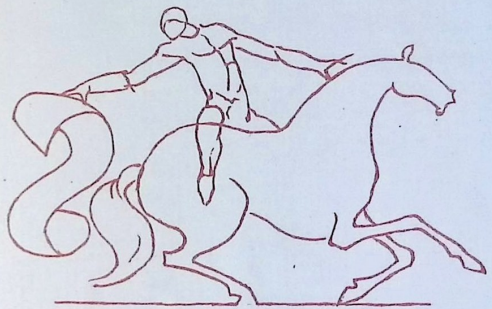

ვინ მოყვარესა არ ეძებს, იგი თავისა ძტერისა.

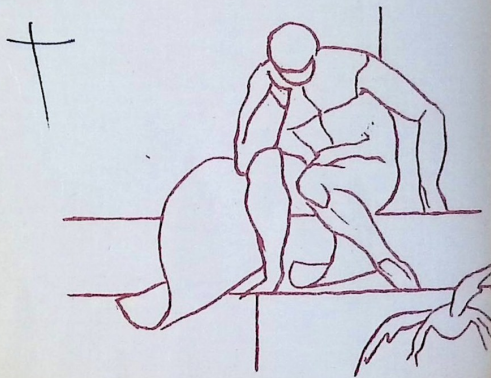
ზოგჯერ თქმა სჯობს არა-თქმასა, ზოგჯერ თქმითაც დაძავების.

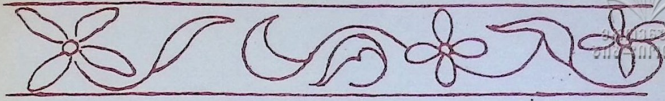

სამთარნი ვარდთა გასსმობს, ფურცელნი ჩამოსცვივიან,
საფუნულის მზისა სიასლე დასწავს, გვაღვასა ჩივიან,
მაგრძა მას ზედა ბუღბულნი ტურფასა სძასა ეივიან, —
სიცსე სწავს, ეინვა დაზრობს, წელულნი ორჯერვე სტკვიან.

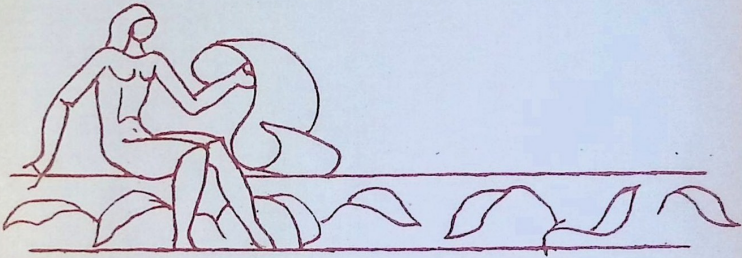
ავრევე გული კაცისა მოსაგვარებლად ძნელია,
ჭირსა და ღსინსა ორსავე ზედა მართ ვითა ხელია.
მიწვივ წელულდების, სწწუთრო მისი აროდეს მრთელია,
იკი მიენდოს სოფელსა, ვინცა თაჳისა მტერია!

საქართველოს
საბავშვო ლიტერატურის
საქართველოს

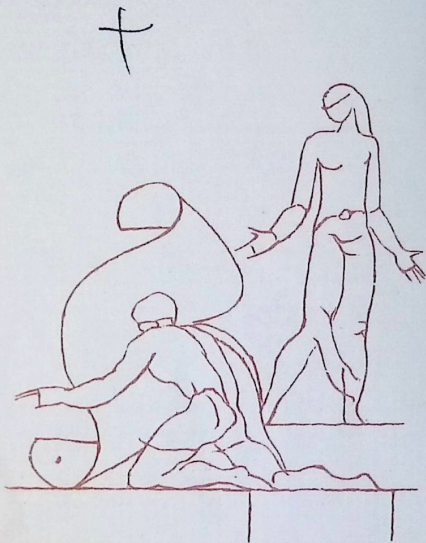

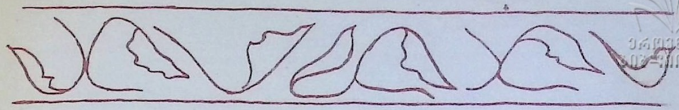
თუ თავი შენი შენ განლაგეს, ღარიბად არ იხსენებდი.

თქმულა: „სიწუნარე გმობილი სჯობს სიჩქარესა ქებულსა!“

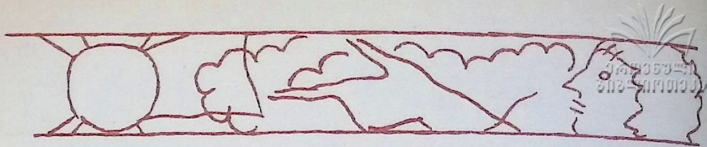

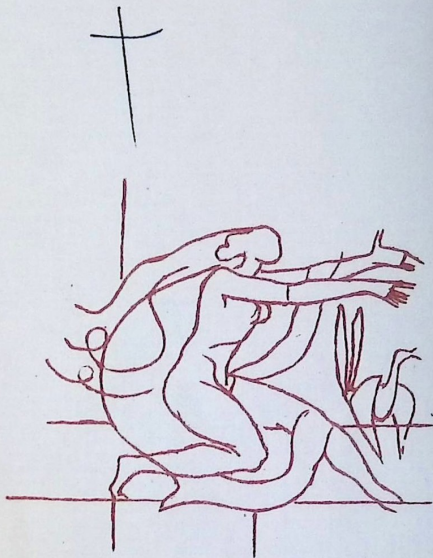
თუ ღხინი გვინდა ღმრთისაგან, ჴირციც შევიწუნაროთა.

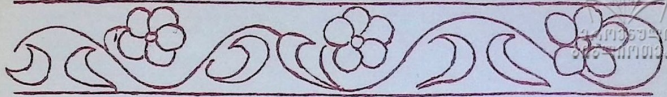
+

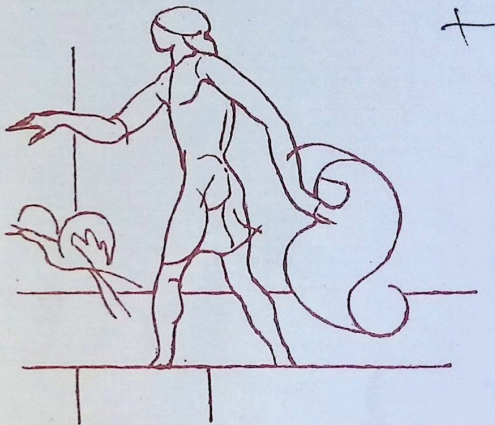

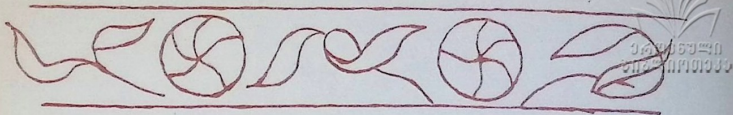
თუ ვუაგვი ვარდსა იშოვნის, თავი ბუღბული ჰგონია.

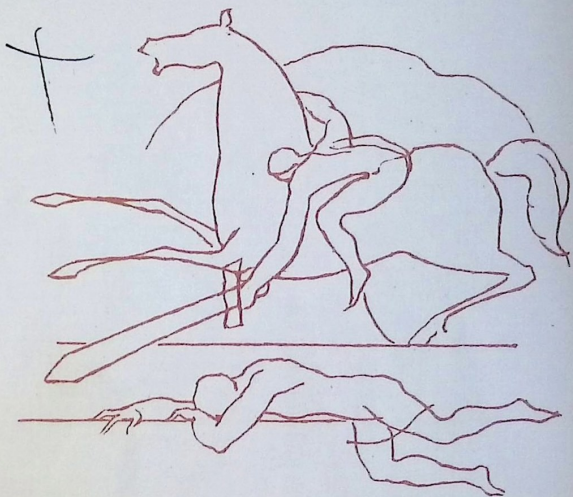
თუცა მართებს დედაკაცსა მამაცისა დიდი კრძალება,
მაგრცა მეტად უარება არა-თქმა და ჭირთა მალვა.

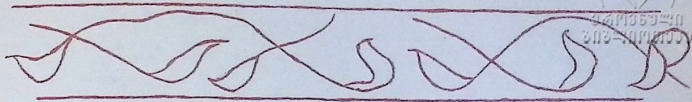
საქართველო
საქართველოს
საქართველოს

თუ ბრძენი ხარ, უოჯლნი ბრძენნი აპირებენ ამა ჰირსა:
ხამს მამაცი მამაცური, სჯობს, რაზომცა ნელად ტირისა.
ჭირსა შიგან გამაგრება ასრე უნდა, ვით ქვიტკირსა.
თავისისა ცნობისაგან ჩავარდების კაცი ჭირსა.

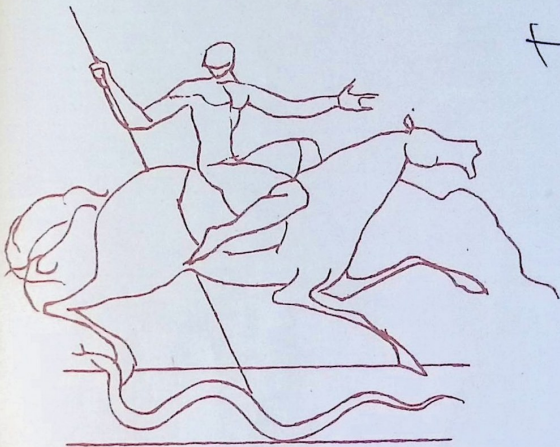

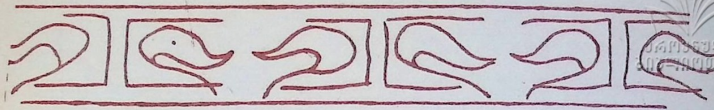

საქართველოს
ქრონიკალი

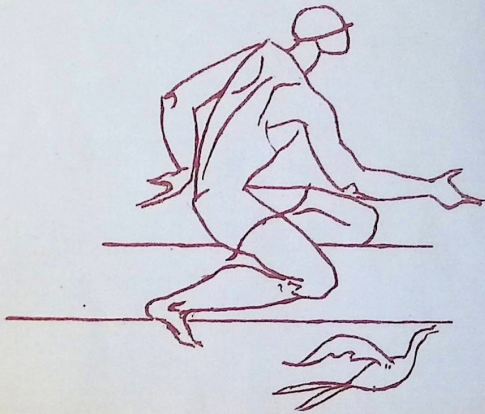

იაგუნდი ეგრეცა სჯობს, ათასჯერმცა მინა მინდა.

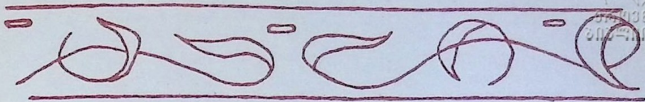

იადონი მამინ მოკვდეს, ოდეს ვარდმან იღამუნაროს.

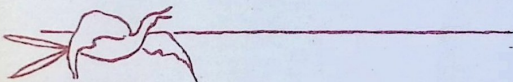
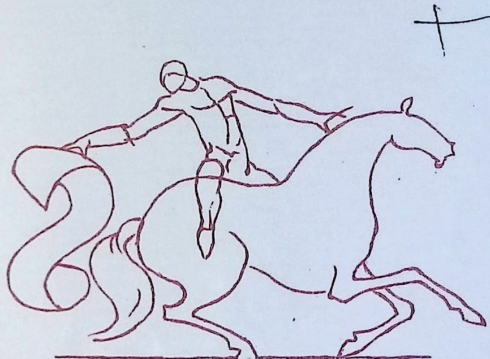

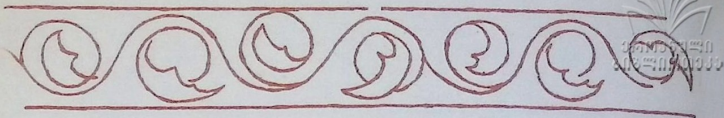
ქართული
ენების ცენტრი

კარგი რამ მჭირდეს, გიჟირდეს, ავი რა სკვირველია!

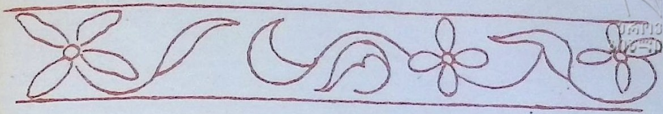

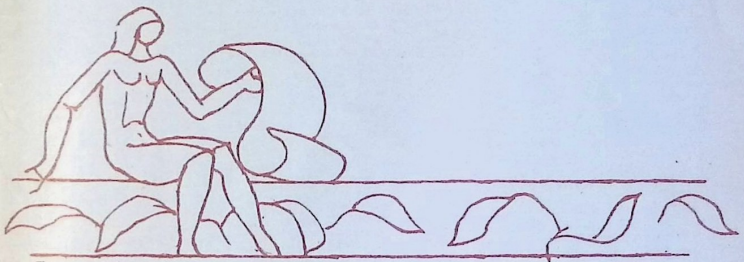

კაცსა ღმერთი არ განწირავს სოფლისაგან განაწირსა!

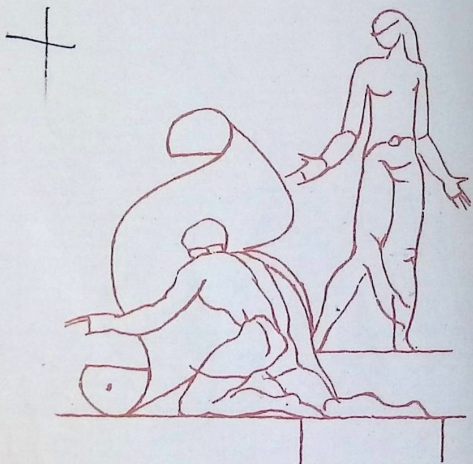

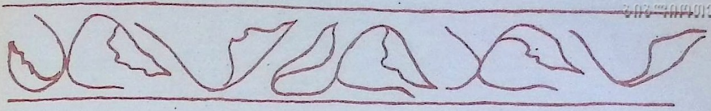

კაცსა დასურის უკულობა....

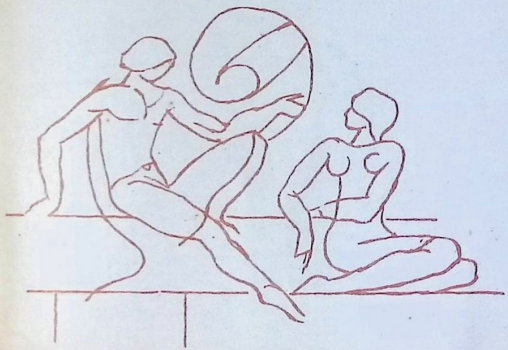

კაცსა მიხვდეს საწაღელი, რას ეძებდეს, უნდა ჰოვანა,
მაშინ მისგან აღარა ხამს გარდასრულთა ჭირთა ხსოვნა.

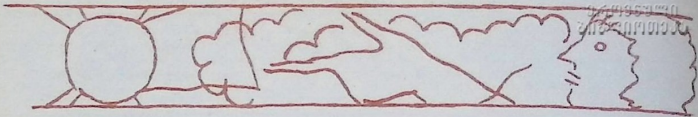

კაცი ცრუ და მოღალატე ხამს ლახვრითა დასაჭრელად.

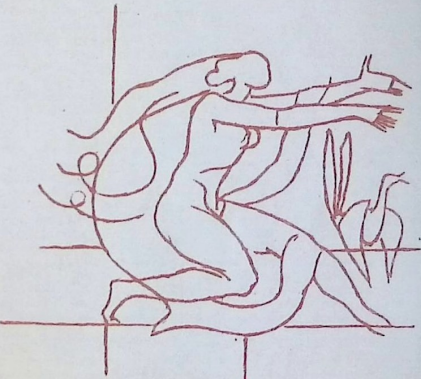
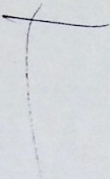

საქართველოს
ქრონიკა

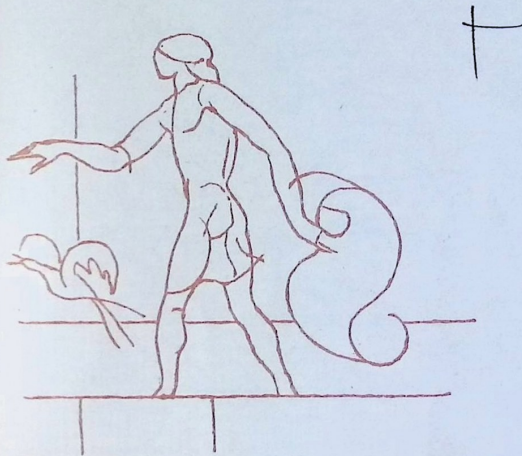

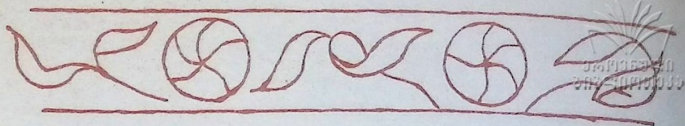
კაცთან სავამე მოიგვაროს, ვეჭვო, ჭმუნვასა ესე სჯობდეს.

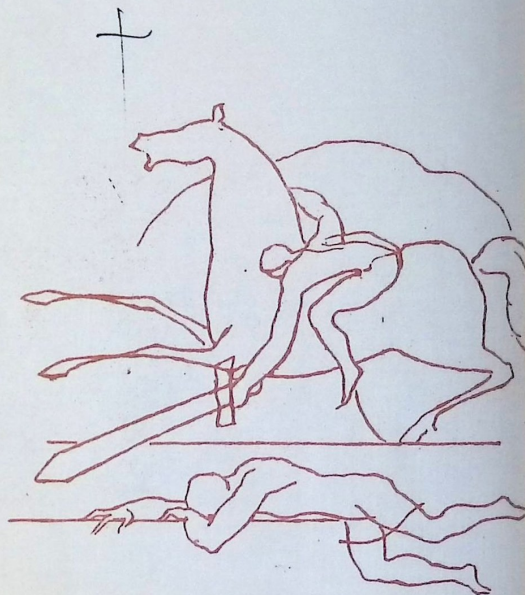

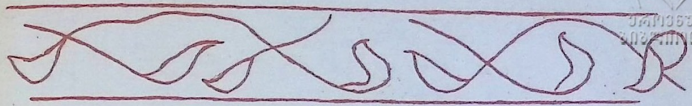
კაცი არ ეველა სწორია, დიდი ძეს კაცით კაცადის.

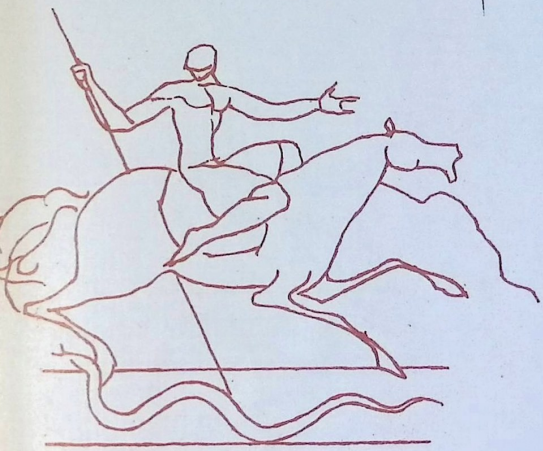
კაცი ბრძენი ვერ გასწირავს მოუვარესა მოუვარულსა.

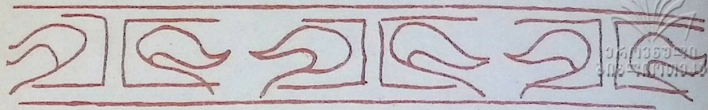

ლეკვი ღობისა სწორია, ძუ იოს, თუნდა სვაღია.

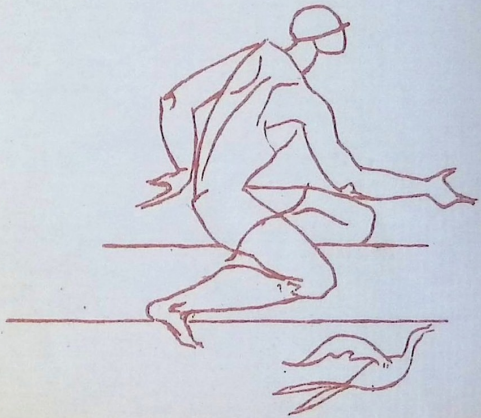
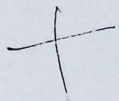
+

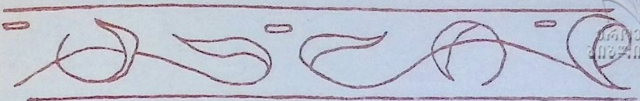

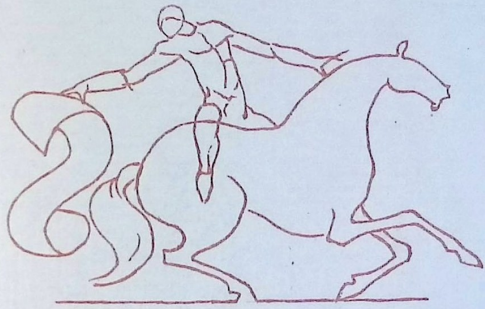

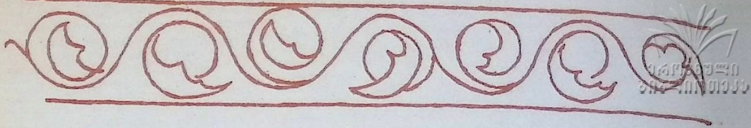
მკურნალმანცა ვერა ჰკურნოს თავისისა სისხლის მხვრეტსა.

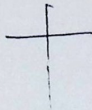

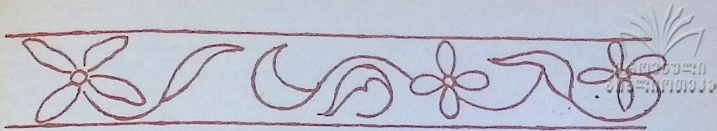
მთვარე ცისკრისა ვარსკვლავსა რა თანა-შეესწოროსა,
ორნივე სწორად ნათობენ, მოძორდეს, მოეშოროსა.

ძთვარესა მცხრალსა ვარსკვლავებან ვითამცა ჰკადრბა მტერობა?!

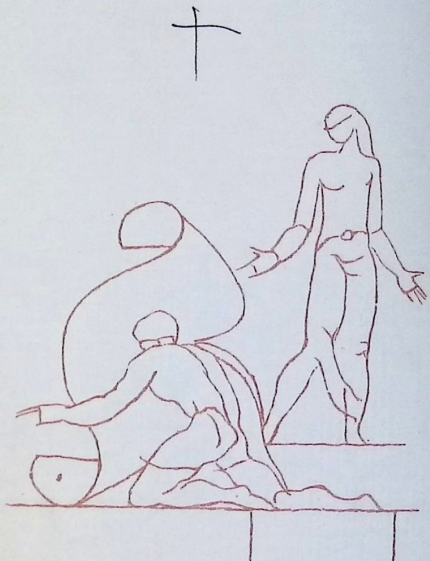

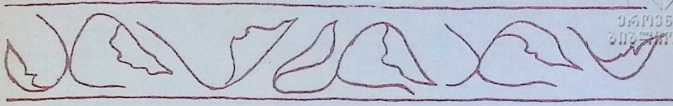

მე თუ მოვკვდებ, ჩემი კერძი სოფელიმცა გარდიუსვრების!

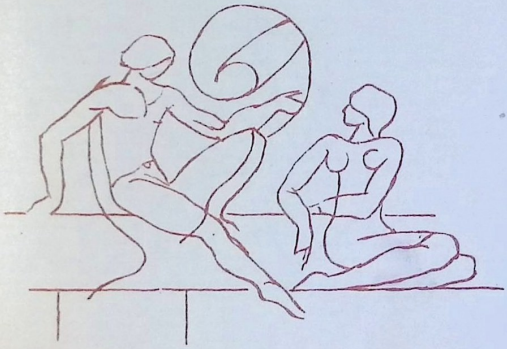

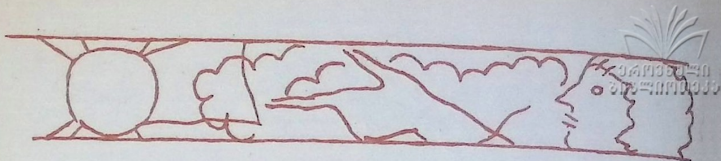
ესე რა ვარდსა შემოადგეს, დაშვენდეს და შუქნი აწეს.

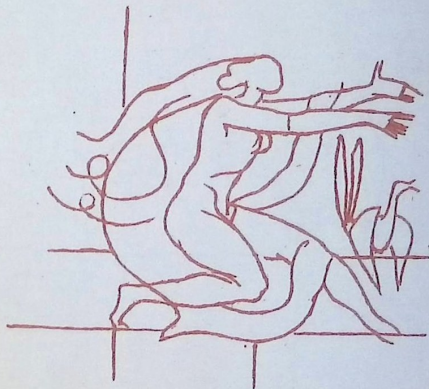

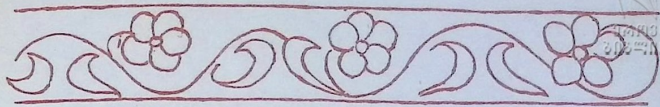
მისსა შუქთა ვერ-მჭვრეტელი ია სმების, ვარდი ჭნების.

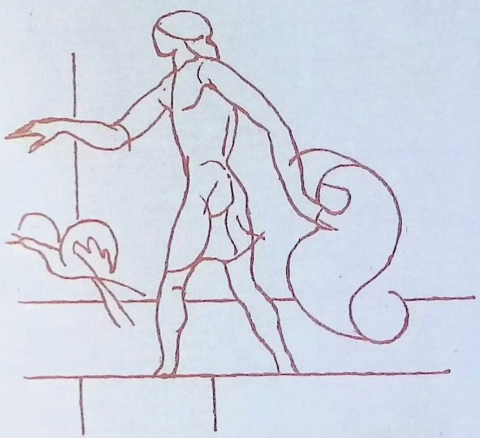
მზე უჩინო იქმნება მნათობთა, რა ახლოს შეივრებიან,
დღისით ვერ ნათობს სანთელი და ღამით შუქნი ჭკრთებიან.

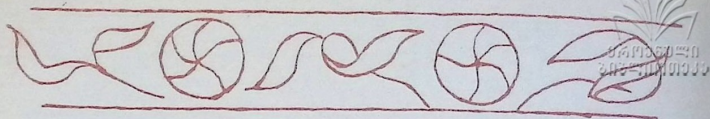

მკესა მთვარე შეეუაროს, დაილევის, და-ცა-ჭნების.

+

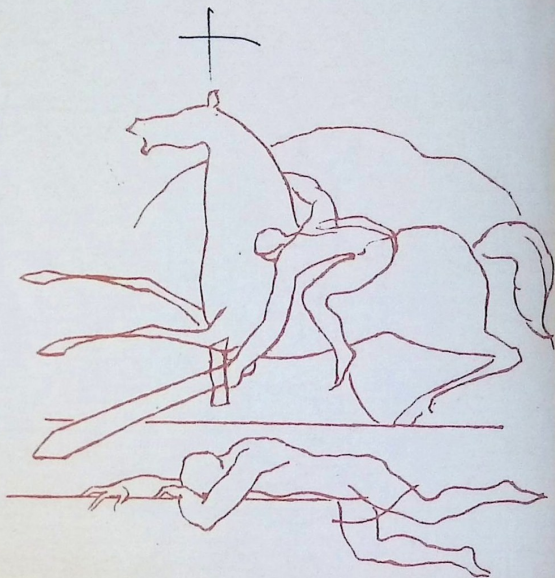

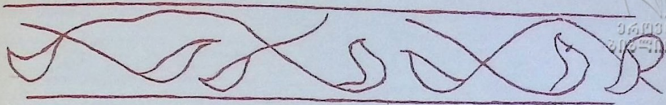

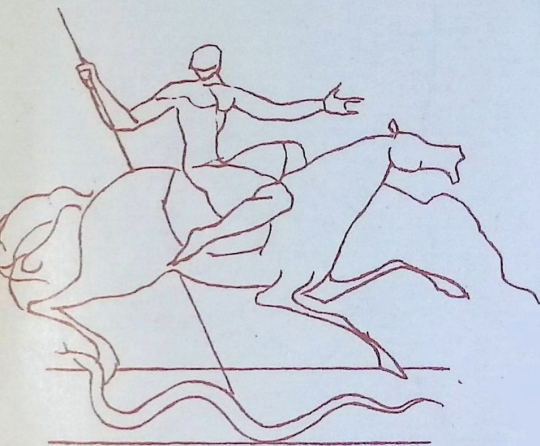
საქართველო
განათლების
მინისტრის
კამერის

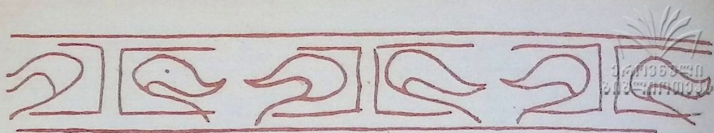
ძოვარე მტერი ყოვლისა მტრისაგან უფრო მტერია,
ან მიენდობის გულითა, თუ კაცია მეცნიერია.

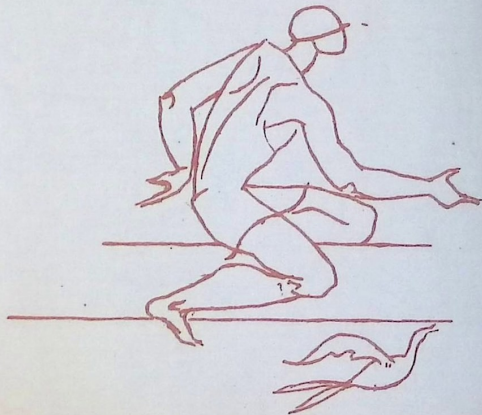
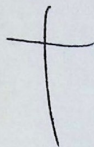

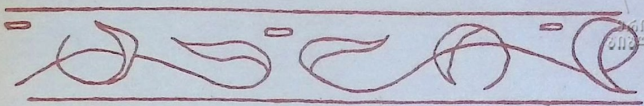
ძიეც კლასიკოსა საჭურჭლე, ათავისუფლე მონები!

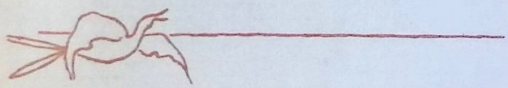
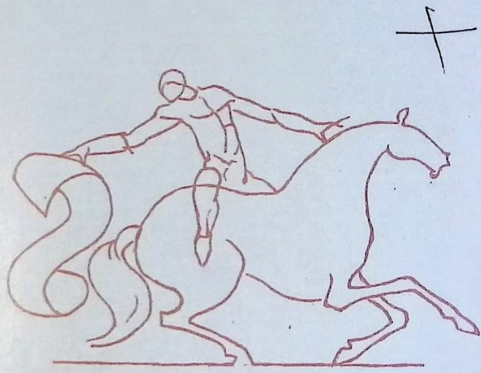

მსგავსი უველადი მსგავსსა შობს, ესე ბრძენთაგან თქმულია.

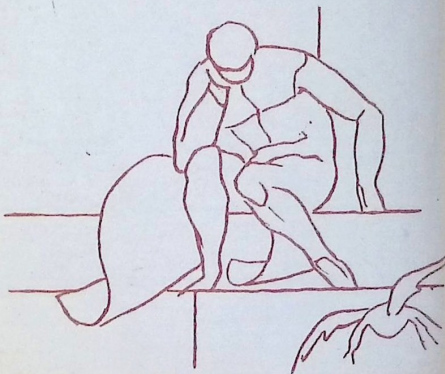
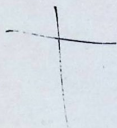

მას მკურნალებან რაგვარ მკურხოს, თუ არ უთხრას, რაცა სჭირდეს!

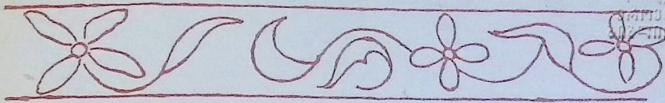

მქმნელი საქმისა ძნელისა კაცძეცა იუო ცნობილი.

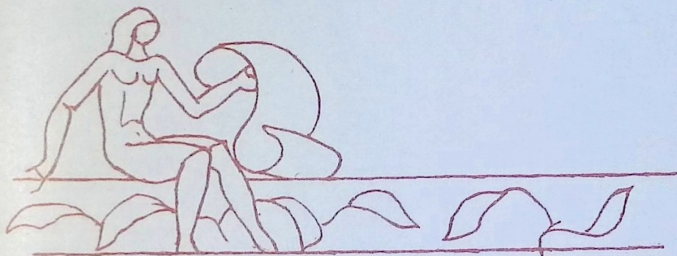

ქართული
ლიბრეოთეკა

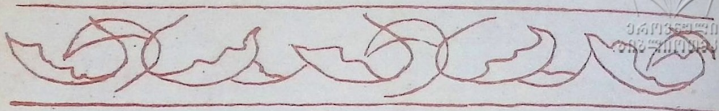
მართლად უთქვამს მეცნიერთა: „წუნაა ჭირთა ბაღე“.

†

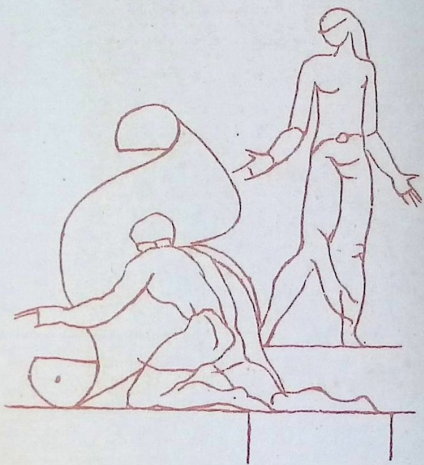

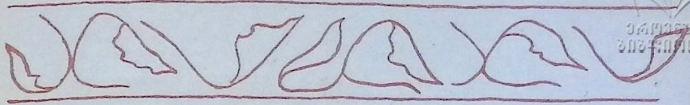

ქართული
ენციკლოპედია

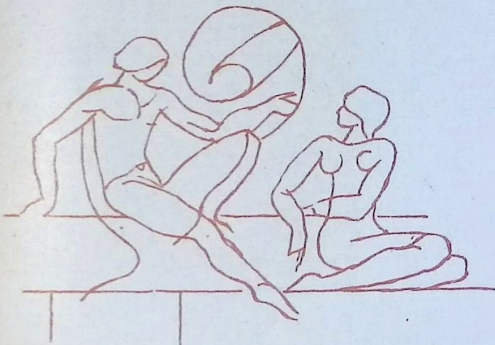

. . . მით დიაცხა სამხლავი არასთანა არ ეთსრობის.

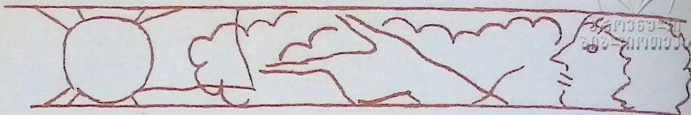

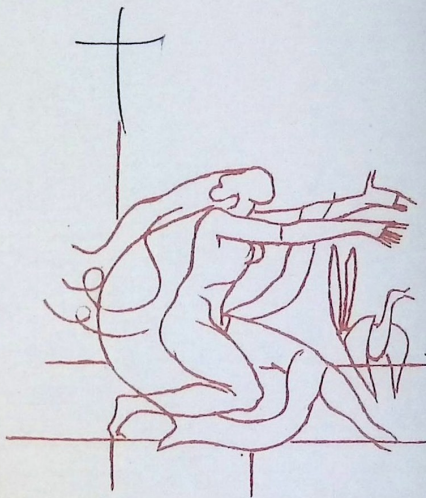
მიჯნურობა არის ტურფა, საცოდნელად მხელი გვარი;
მიჯნურობა სხვა რამეა, არ სიძვისა დასადარი:
იგი სხვაა, სიძვა სხვაა, შუა უსის დიდი ზღვარი,
ნუვინ გაპრევთ ერთმანერთსა! კესმის ჩემი ნაუბარი?

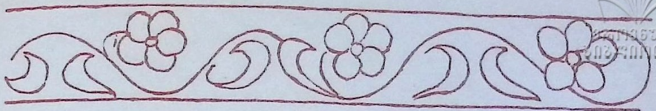

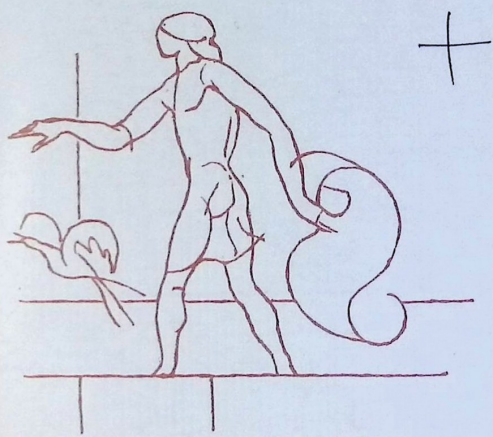

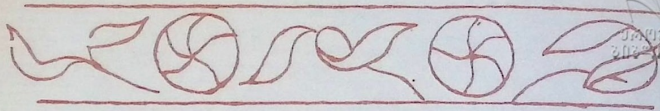
მარკაბლიტი არვის მიხედვს უსასუიდლოდ, უვაჭრეულად.

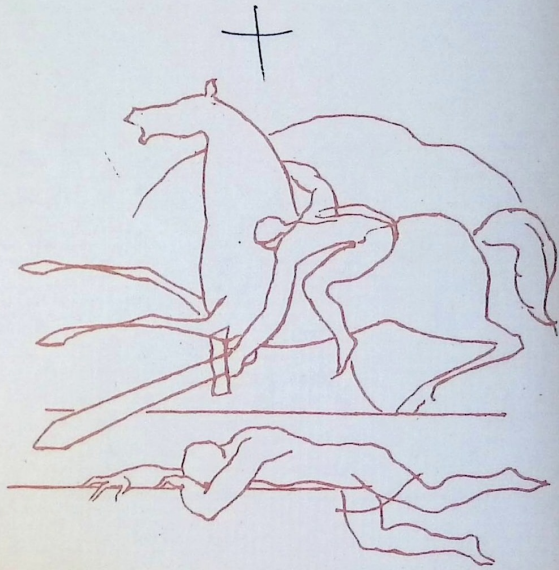

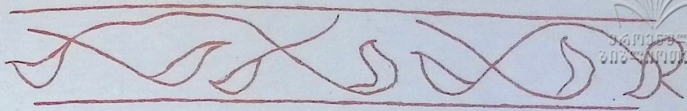
მაშინ ლხინი ამო აწის, რა გარდისდის კაცვი ჭიწისა.

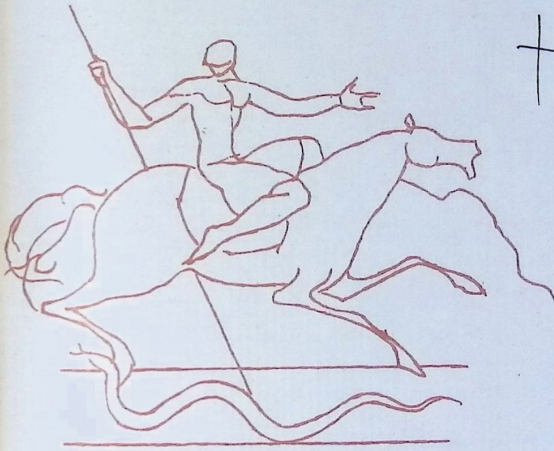

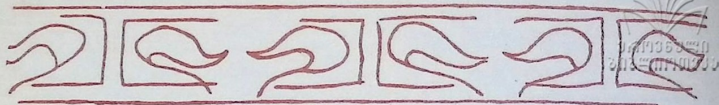
მიმდინი საწუთროსანი მისთა ნივთთავან რჩებინან,
იშვებენ, მაცრა უმუსთლოდ ბოლოდ ვერ მოურჩებინან;
ჯაქებ ჭკუასა ბრძენთასა, რომელნი ეურჩებინან.

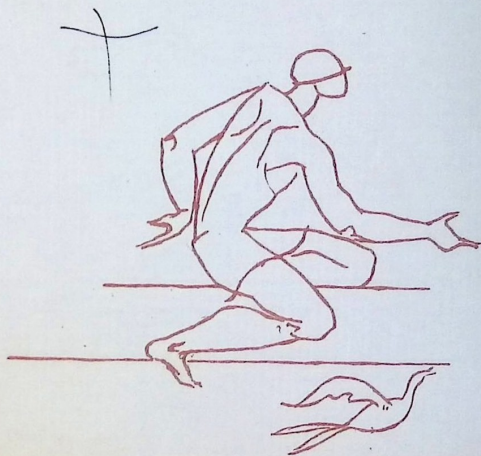

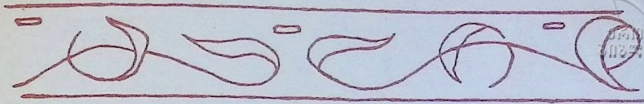
მტერი მტერსა ვერას აუნებს, რომე კაცი თავსა იუნებს.

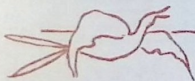
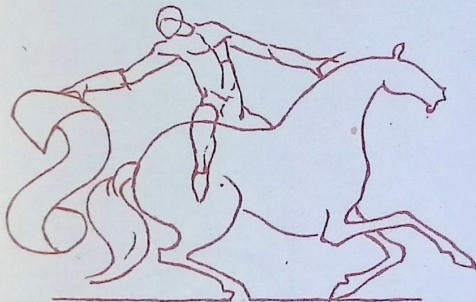

მეფეთა შიგან სიუხვე, ვით ედემს ალვა, რგულია;
უხვსა მოწილობს ეოველი, იგიცა, ვინ ორგულია;
სმა-ჭამა—დიდად შესარგი, დება რა სავარგულია?
რასაცა კასცემ, შენია; რაც არა, დაკარგულია!

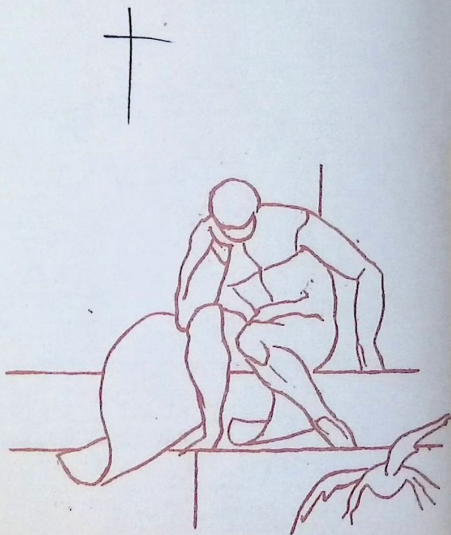

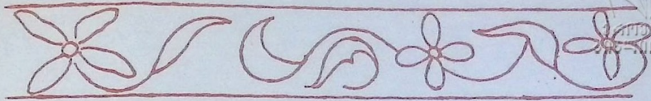
მართლად თქმულა: „არა მართებს უვაჟსა ვარდი, ვირსა რქანი“.

მაგრამ თქმულა: „კარგის მქნელი კაცი ბოლოდ არ წახსდების“.

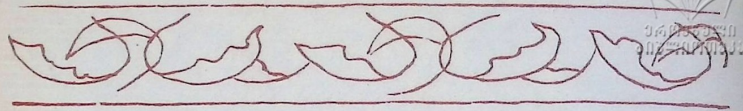

მამაცისა სიძროუეთა ნეტარ სხუნანი რამცა ჰგვანდეს!

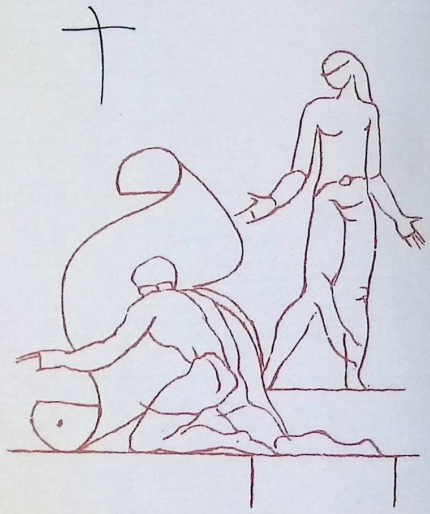
†

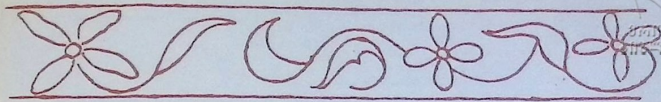

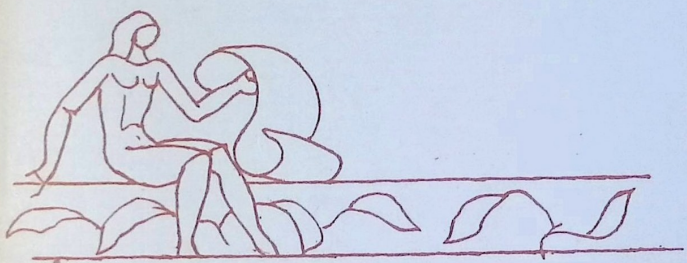
მაგრა წესია, მიჯნური მიჯნურსა შეებრალეობის.

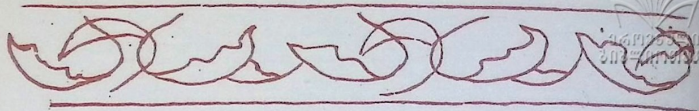

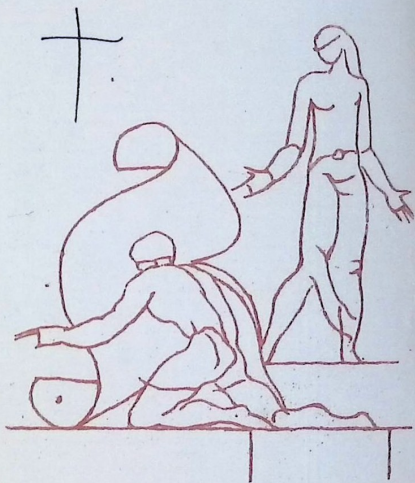
ნა საბრძლოა გავსილი მთვარე, ჩანთქმული გველისა!

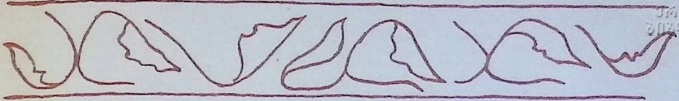
+

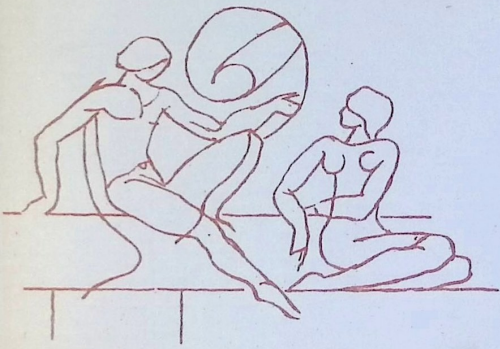

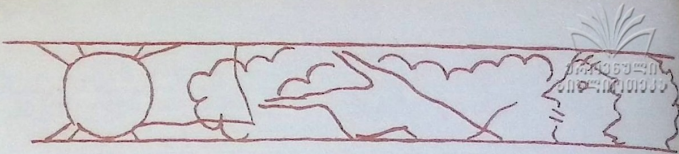
სჯობს უოლობა კაცისა მომდურაჲისა უოლასა.

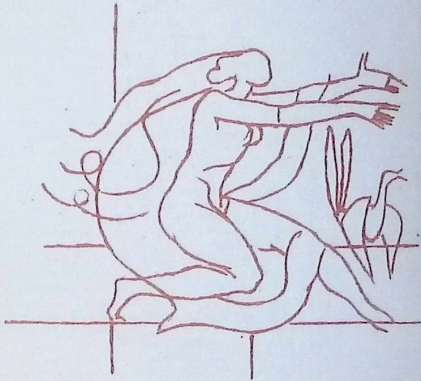

სამი არის მოუფრისაგან მოუფრობისა გამოჩენა:
წიწველ, ნდობა სიასლისა, სიძორისა ვერ-მოთქენა,
მიტყემა და არას შური, ჩუქებისა არ-მოწყენა,
გავლენა და მოსმარება, მისად რგებად ველთა რბენა.

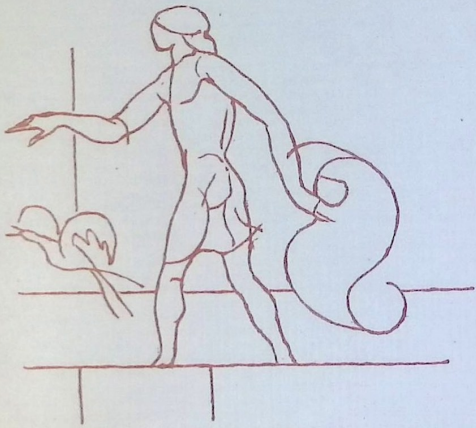
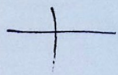

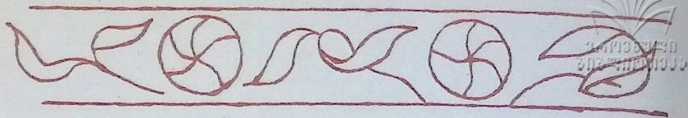
საბჭოლოდ სიევარული, კაცსა შეიქმს გულ-მოკლულად!

სდევს მიჯნურსა ფათერაკი, საწუთროსა დანაუღლებს,
მაგრა ბოლოდ ღხინსა მისცემს, ვინცა პირველ ჭირსა გასძლებს,
მიჯნურობა საჭიროა, მით სიყვდილსა მიგვაახლებს,
განსწავლულსა გაამძაკებს, უსწავლელსა განსწავლებს

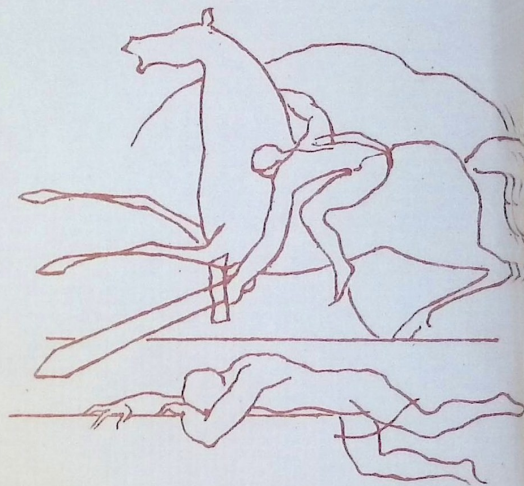

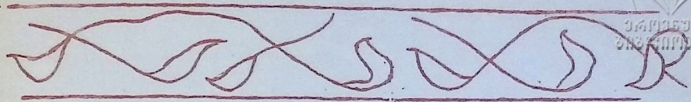

საქართველო
საბავშვო
საქართველო

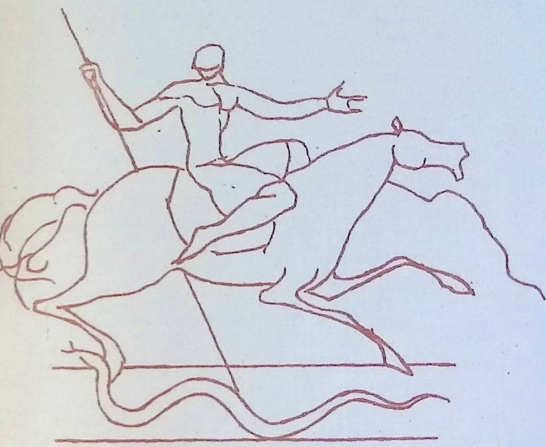
სღვეს ფათურბავი მიჯნურსა, გაჭვრიტეთ, გაიჭადღნით!

+

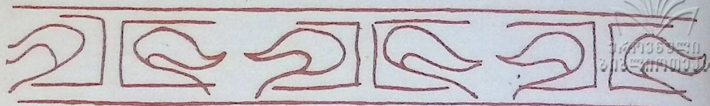

სჯობს სასეღისა მოსვეჭა უოველსა მოსსვეჭელსა!

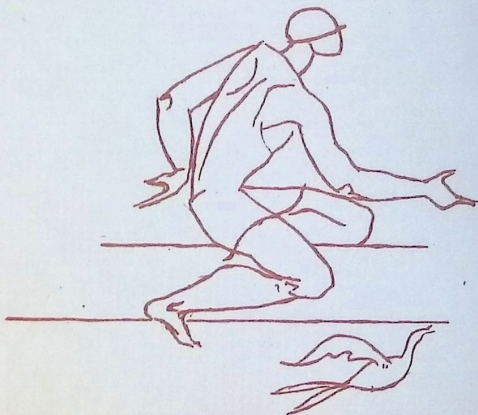

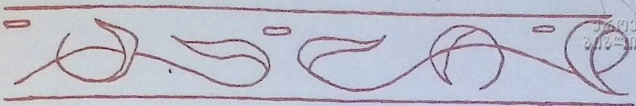
+

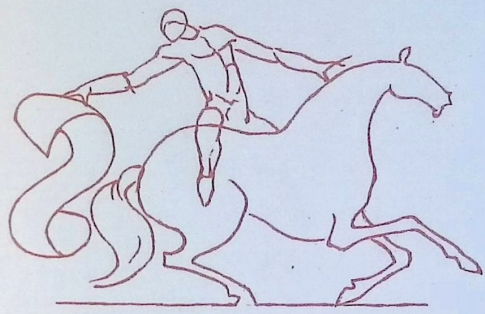

სიკვდილამდის ვის მოუკლავს თაფი კაცსა მეცნიერსა?
რა მისჭირდეს, მაშინ უნდან გონებანი გონიერსა!

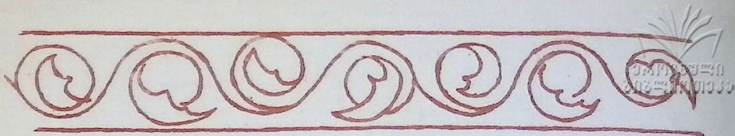

საუბარმან უმეცარმან შმაგი უფრო გააშმაგოს!
სამს, თუ კაცმან გონიერმან მნელი საქმე გაძობაგოს,
არ-სიწუნარე გონებისა მოიძულოს, მოიძაგოს.

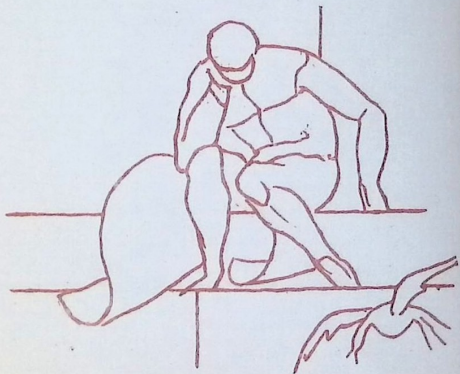

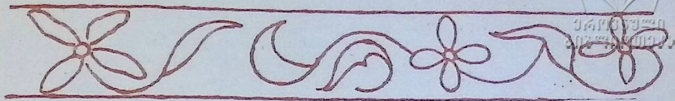
+

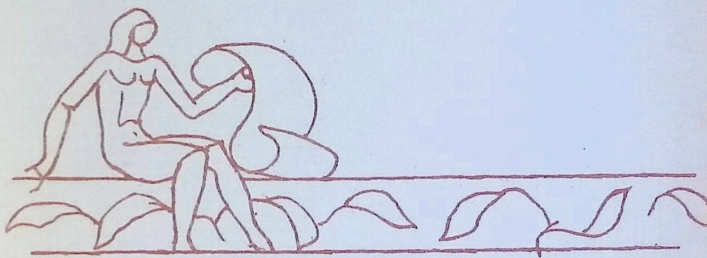
საბრალთა, ოდეს ვარდი დაეთრევილოს, და-ცა-ესროს.

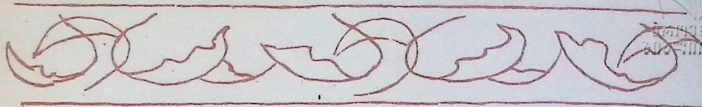

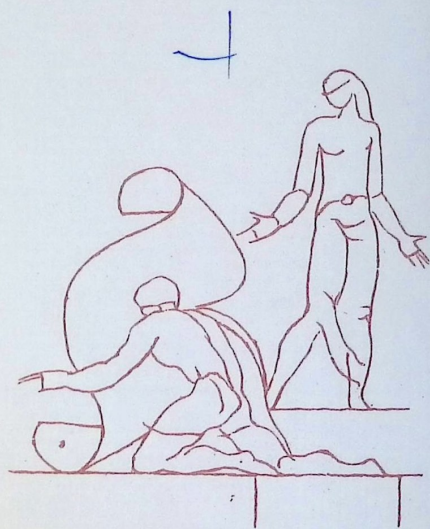
სხვა სხვისა ომსა ბრძენია.

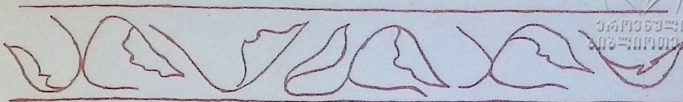
+

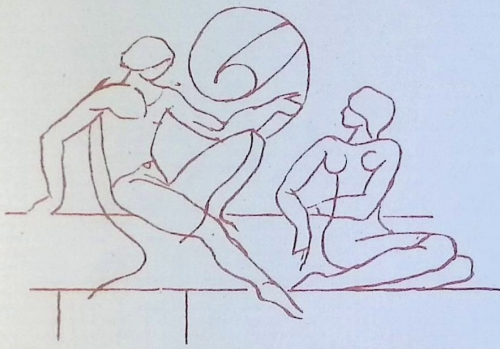
სიუვარული აკუმბაღლებს.

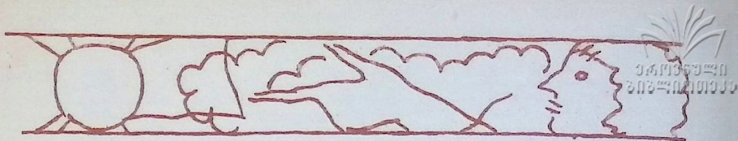

სცეუმბის და სცეუმბის, სიკუდილსა ვინ არ მოუღის წამისად.

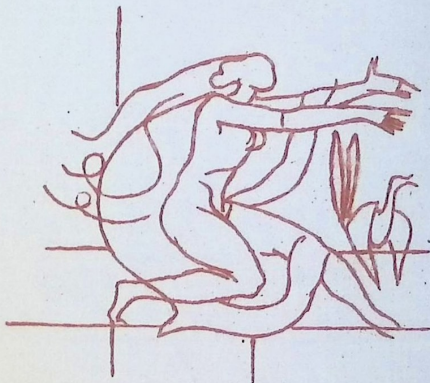
f

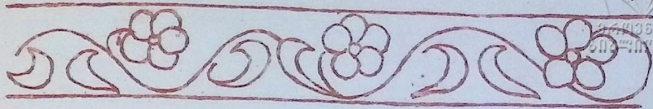

სწუროდეს, წეალსა ვინ დაღვრის კაცი უშმაგო, ცნობილი?

7

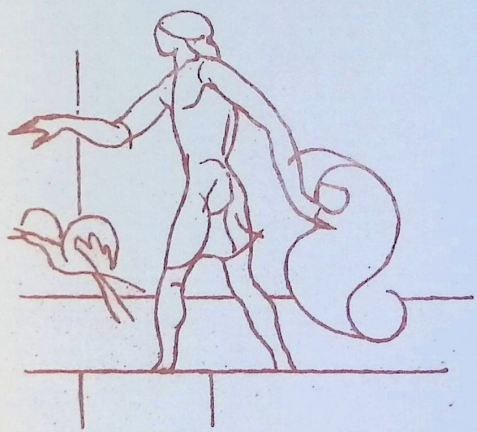

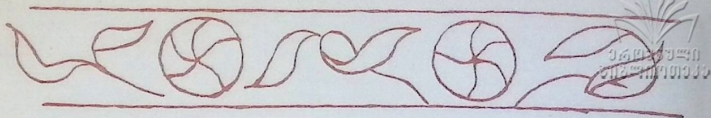
საქართველოს
საბავშვო
საქართველოს

სჯობს გამოჩნევა, აზრობა საქმისა დასაგვანისა.

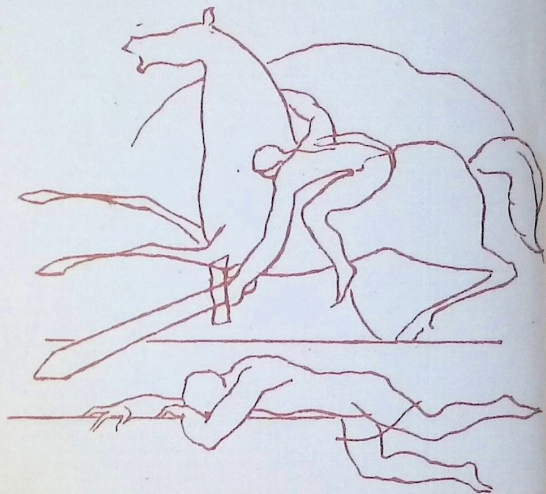
f

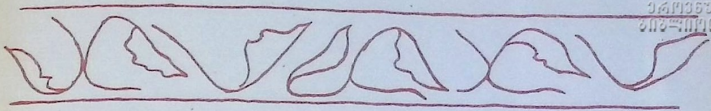

საწუთრო ნაცვლად გვატირებს, რაც ოდენ გაგვიცინია,
ძველი წესია სოფლისა, არ ასლად მოსასმინია.

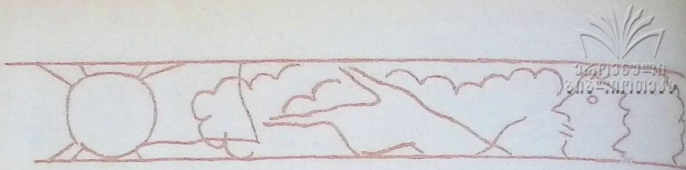

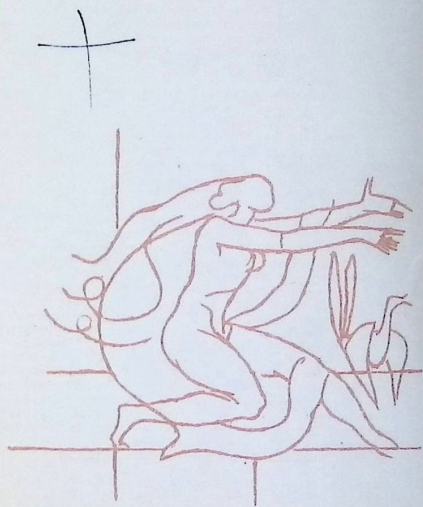
მგერა თუ ჭირსა არ დასთობ, ლხინი რა დასათობია!

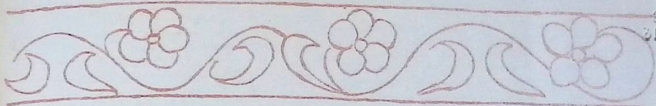
+

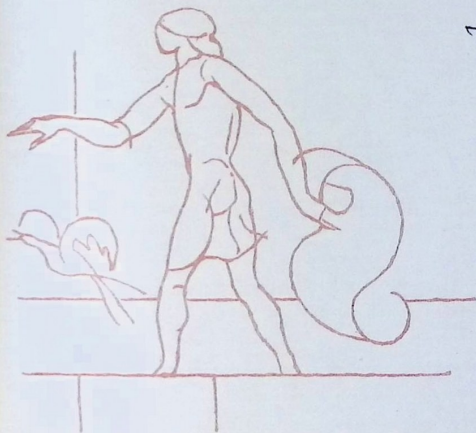

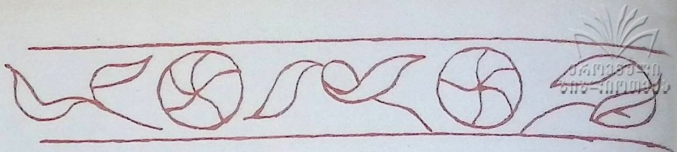
პართლად იტევის მოცეკული: „შიში შეიქმს სიუვარულსა“.

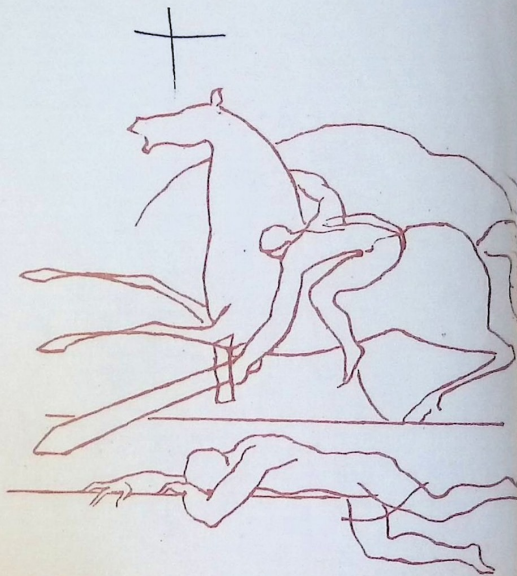

ნახეთ, თუ ოქრო რასა იქმს, კვერთხი ეშმაკთა ძირისა!

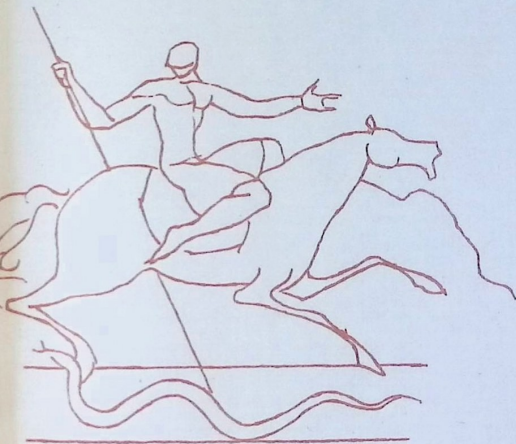

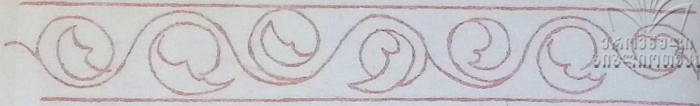
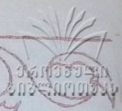

ნუ ამბუდებ უძარტლესსა, ნუ წაიწუქედ ამით სულსა!

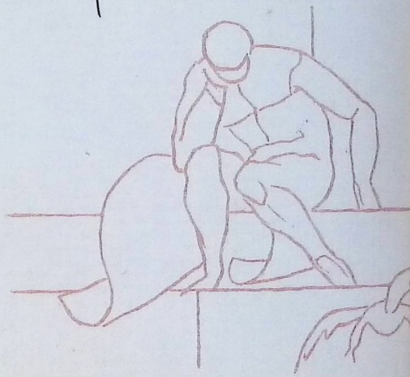
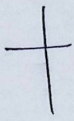

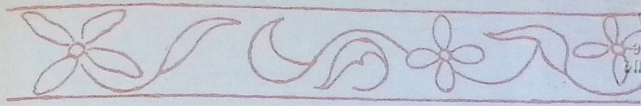
ოდეს კაცსა დაუჭიროს, მაშინ უნდა მისა და თვისი.

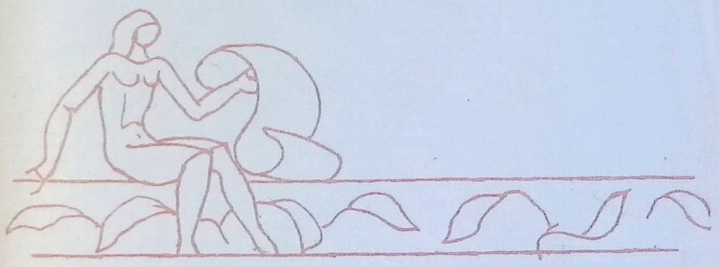

ხატონისა ვერა-მკვრეუბან ვმან რამცა ვახსარნა!

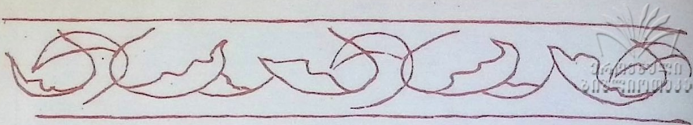

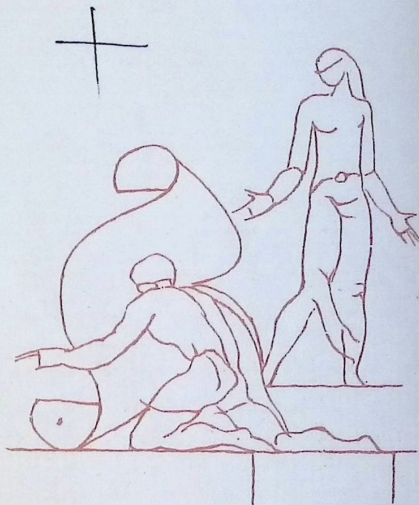
რაცა ღმერთსა არა სწადდეს, არა საქმე არ იქმნებოს.

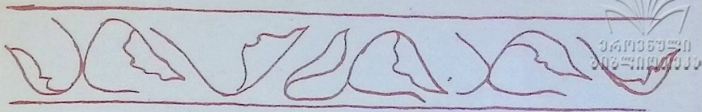

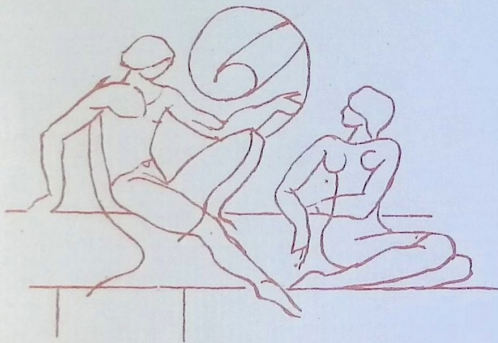
რატა საქმე უსამართლო, დემეტრან ვისმცა შეაჩინა?

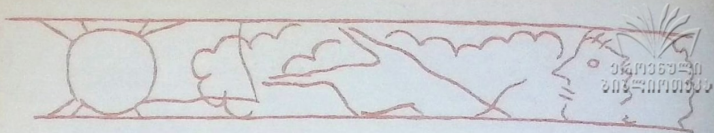

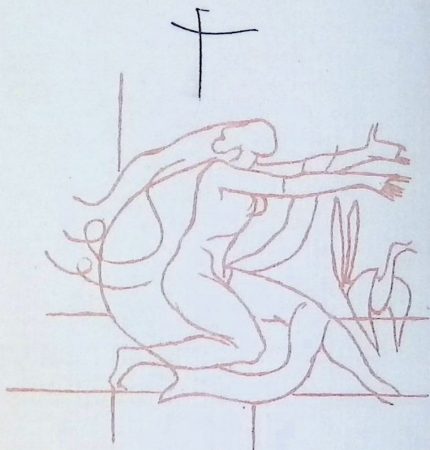
ჩატ ან გუბაძეს იგი ქმენ, ნუ სდევ წადილთა ნებასა.

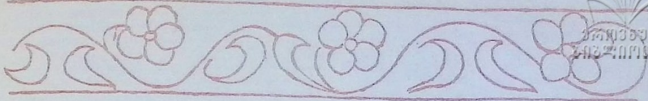
+

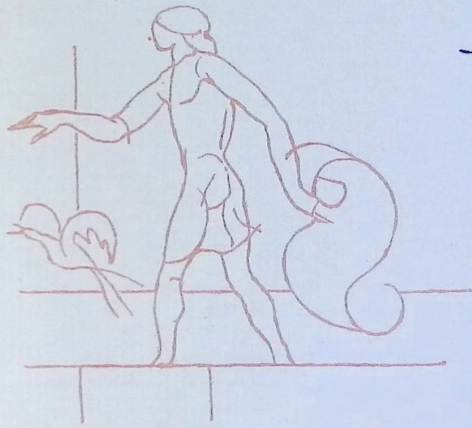

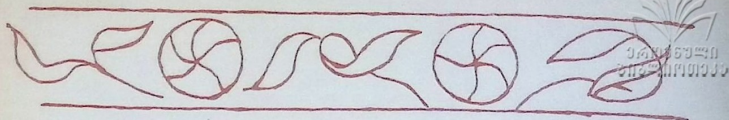
რა აქიმი დასწეულდეს, რაზომ გინდა საქებარი,
მან სსვა უხმოს მეურნალი და მაჯასისა შეპტევებარი,
მას უამბოს, რაცა სჭირდეს სენი, ცეცსლთა მომდებარი:
სსვისა სსვამან უკეთ იცის სასარგებლო საუბარი.

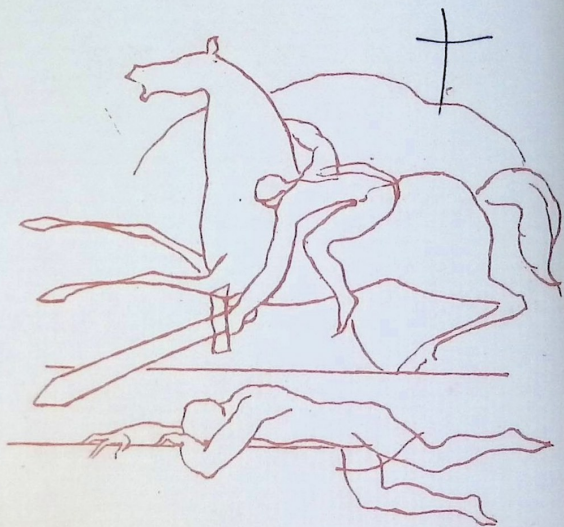
რატომ შვება აქვს სოფელსა, თვით რად ვინ შეუწუხდებიან?

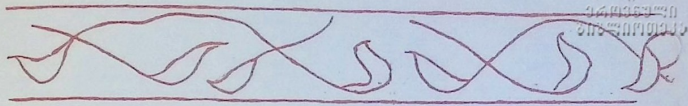

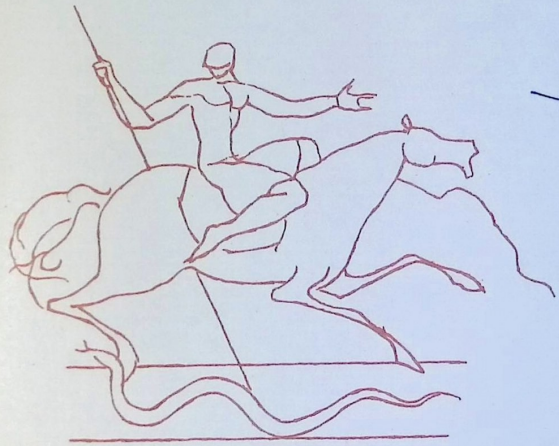
ქართული
ენების
მეცნიერება

არცა ვის რა ბედმან მისცეს, დასჯერდეს და მას უბნობდეს;
მუშა მიწუივ მუშაკობდეს, მეომარი გულოვნობდეს;
კვლა მიჯნურსა მიჯნურობა უევარდეს და გამოსცნობდეს,
არცა ვისგან დაიწუნოს, არცა სსვასა უწუნობდეს.

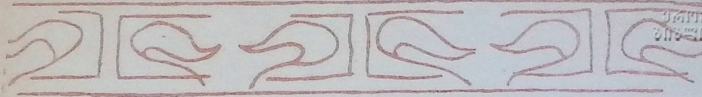

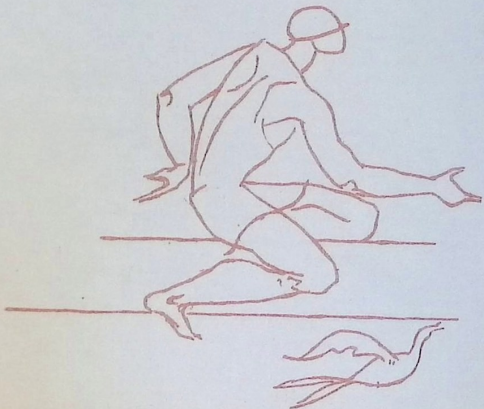
რე ვარდმან მისი ვეავეილი გაასმოს, დაამჭნაროსა,
იგი წავა და სსვა მოვა ტურფასა საბაღნაროსა.

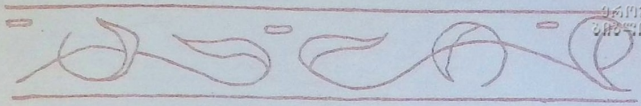

+

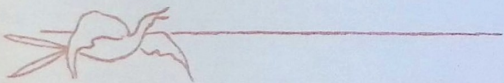
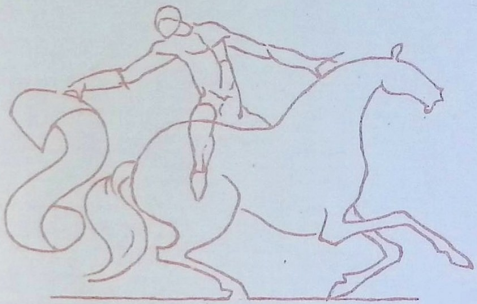

რამცა სადა გაუმარჯვდებ კაცსა, ფიცთა გამტეხელსა!

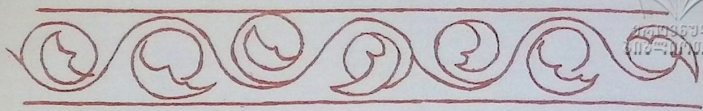

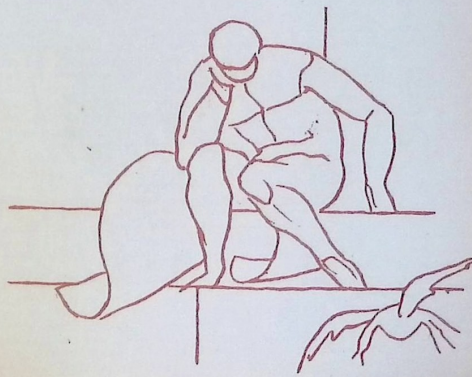
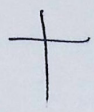
რატომ იგი სინათლე, რასაცა ახლავს ბნელია?!

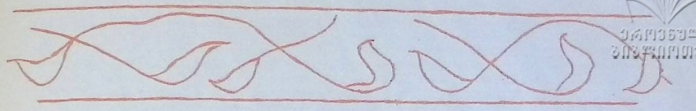

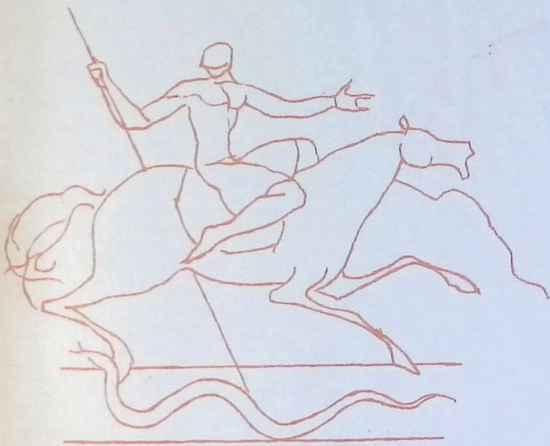
რანცა ვინცა სანქვე თვით სწილს, სსვანთათვინცა ევანგელების.

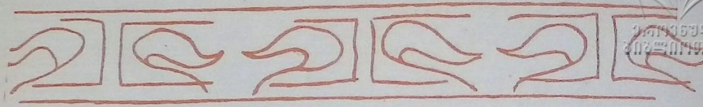
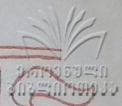

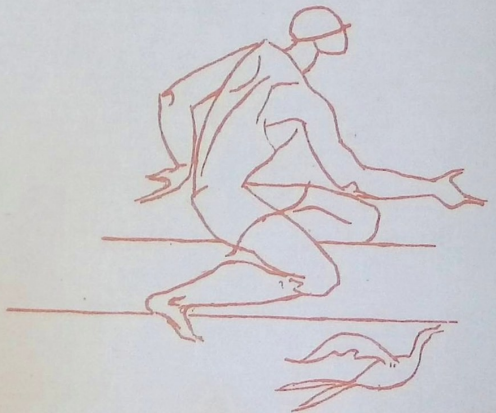
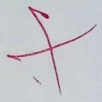
საწუთრო კაცსა უოველსა ვითა ტაროსი უხვდების:
ზოგჯერ მხუა და ოდესმე ცა რისხვით მოუქუსდების.

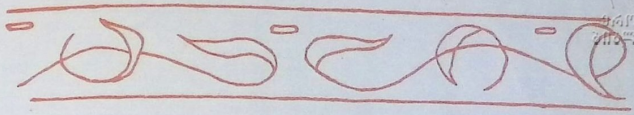
†

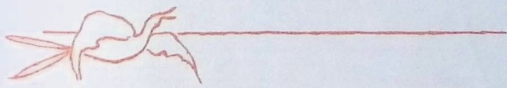
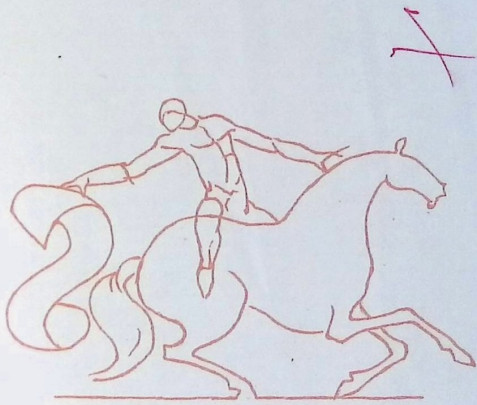

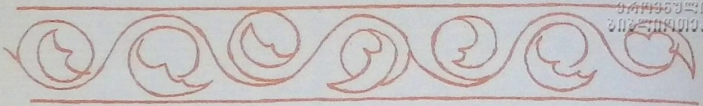
სიცრუე და ორპირობა ავნებს სორცსა, მერე სუღსა.

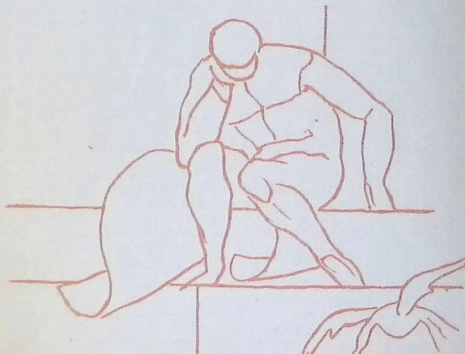
უმსგავსო საქმე უოველი მოკლება, მით ოსერია.

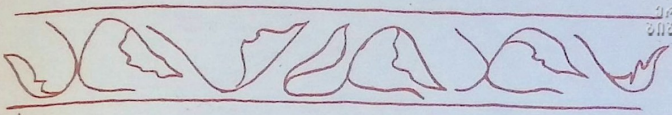

უცებნი მოსწრნის მცოდნელთა ცოდნამან, ხელოვნებამან.

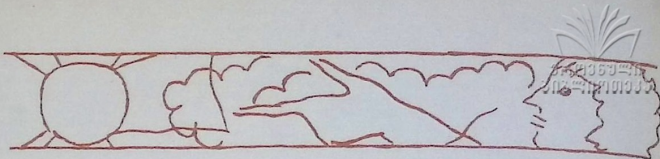
+

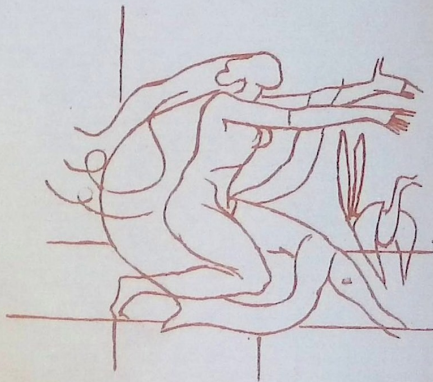

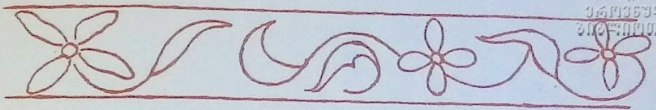
უოღა ღსინთა ვერ იამებს კაცი ჭირთა გარდუსდეღი.

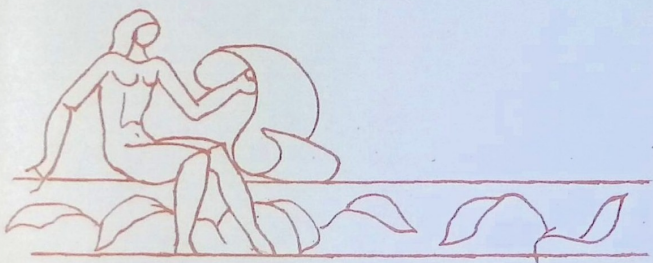
უფრო ცრუ და მოღალატე დიქტონსა ჰემობს და ავრე ცრუობს

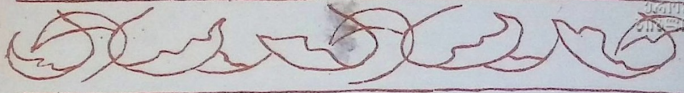

ქმნა მართლისა სამართლისა სესა შეიქმს სმელსა ნედლაღ.

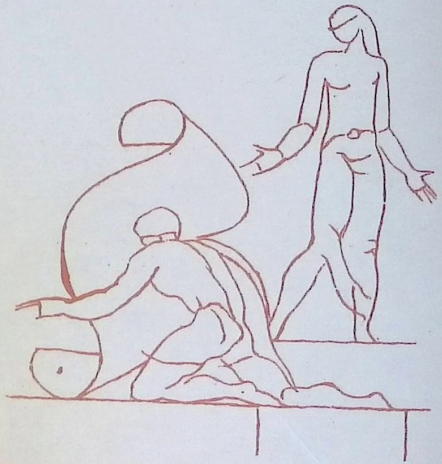
+

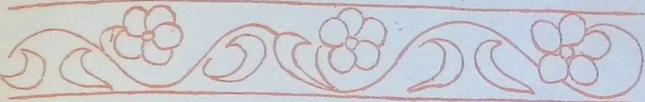

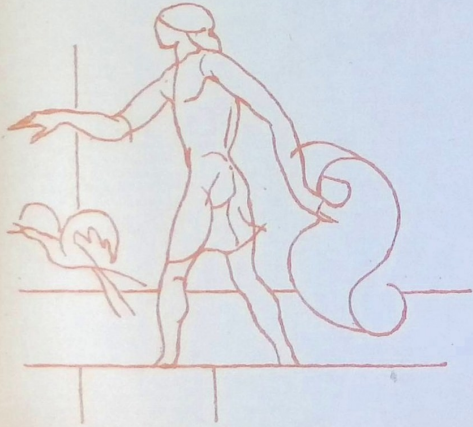
ღმერთი კარგსა მოაფლინებს და ბოროტსა არ დაბადებს,
ავსა წამ-ერთ შეამოკლებს, კარგსა ხან-გრძლად გააკვლადებს,
თავსა მისსა უკეთესსა უხადო-ჰყოფს, არ აწადებს.

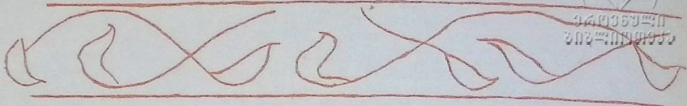

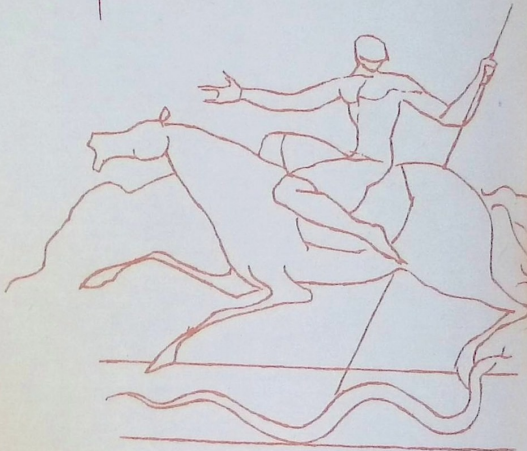
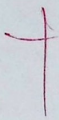
შაირობა ჰირველადვე სიბრძნისაა ერთი დარგი,
სადმართო, სადმართოდ გასაგონი, მსმენელთათვის დიდი მარგი.
კვლამ აქაცა ეაშების, ვინცა ისმენს კაცი ვარგი;
გრძელი სიტყვა მოკლედ ითქმის, შაირია ამაღ კარგი.

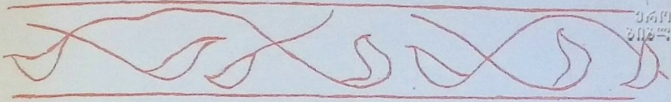
4

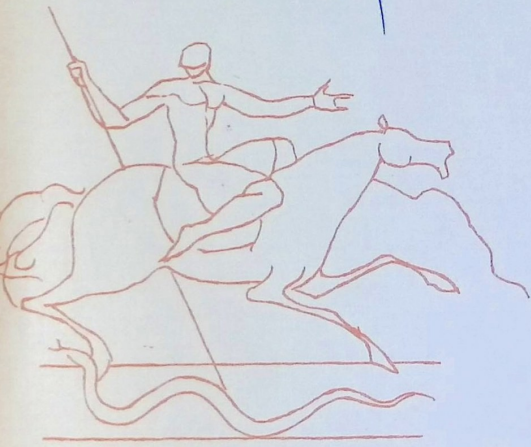

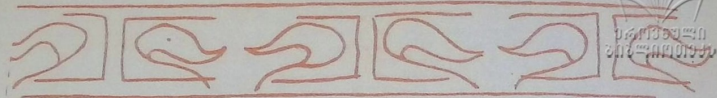
შეცოდება შეიდ-გზის თქმულა შესანდობლად.

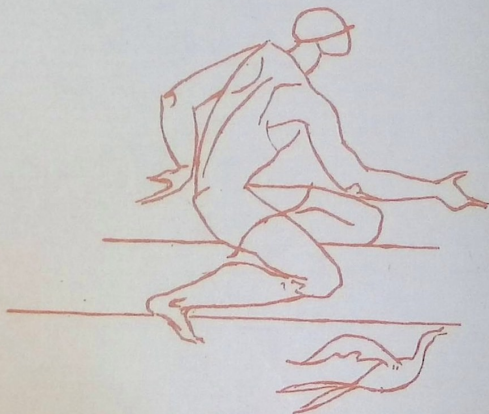

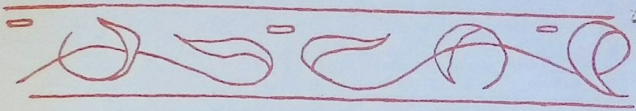
ჩქარად ეცვს, ვერ გაუძლებს გული ღზინსა შეტის-შეტსა.

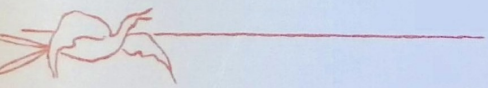
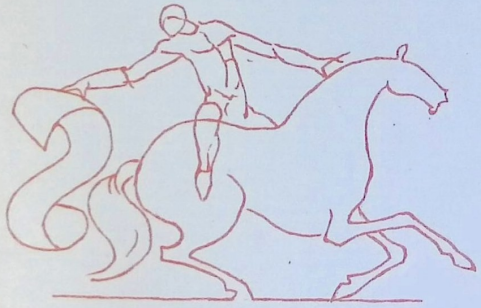

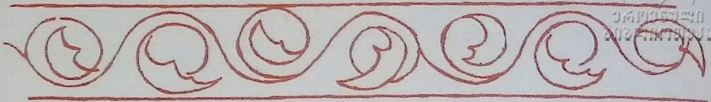
ცვილსა ცეცხლის სიმხურვალე უგავს, ამაღ აენტების,
პაგრა წუაღსა არსით ახლავს, თუ ჩავარდეს, და-ცა-ძრტების.

ცრუ და მუსთალი სოფელი მიწუივ ავისა მქმნელია.

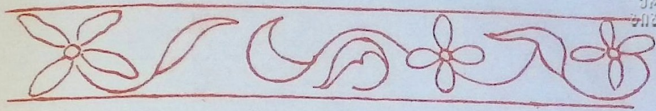

წულუსა დანა ვერა ჰკურნებს, კაჰკვეთს, ანუ კასონებს.

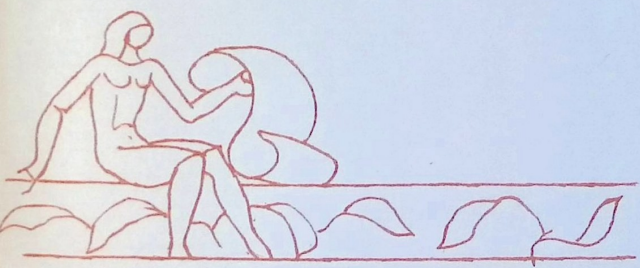
+

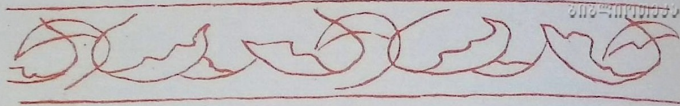

წესია, გული გაჭკრების ამბავსა გასაკრთობელსა.

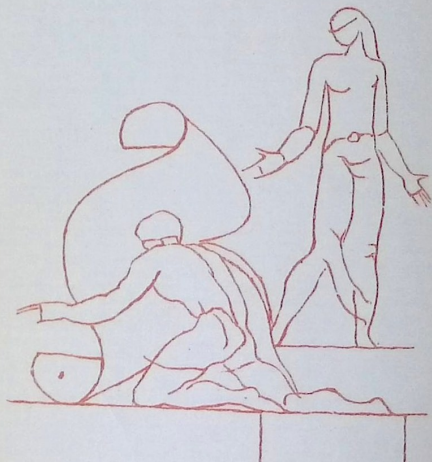
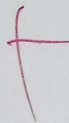
+

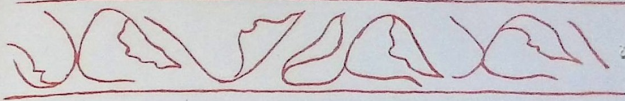

ხსოვნა არა ხაშს ჭირისა, ვით დღისა გარდასრულისა.

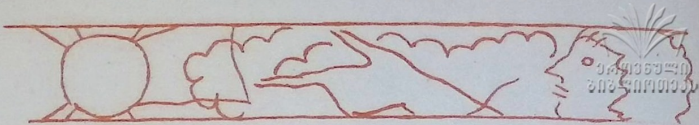

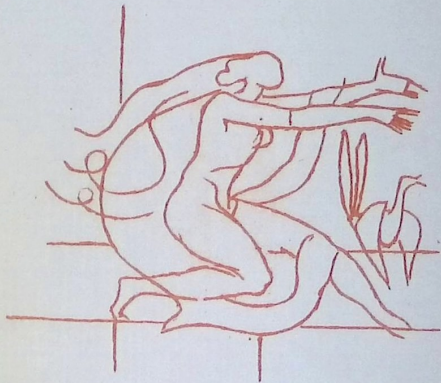
ხამს მოუწონსათვის სიკვდილი, ესე მე დამიც წესადა.

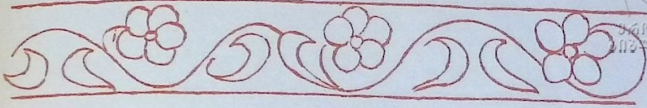
+

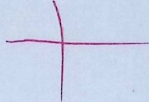
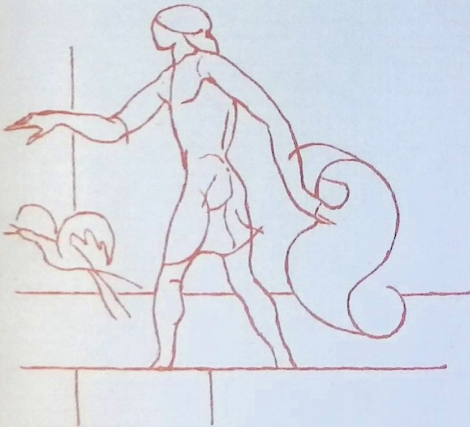

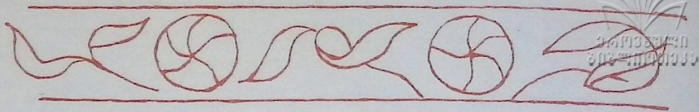
ხამს, მამაცი გუგულოვნდეს, ჭირსა შიგან არ დაღონდეს.

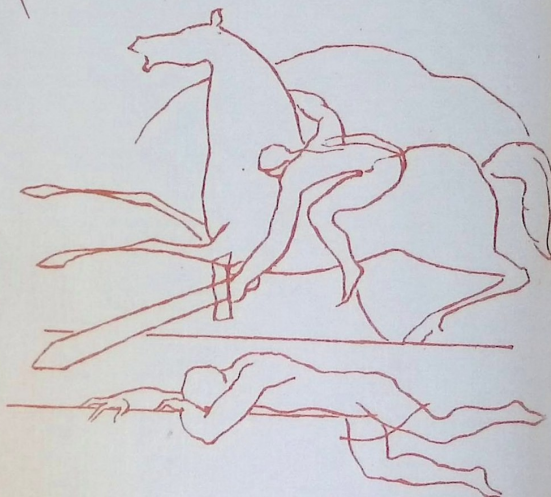

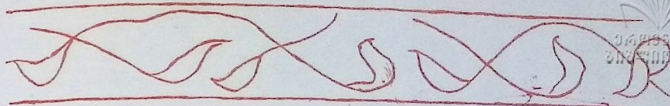
ხამს მოუვარე მოუვრისათვის თავი ჭირსა არ დამრიდად,
გული მისცეს გულისათვის, სიუვარული გზად და სიდად.

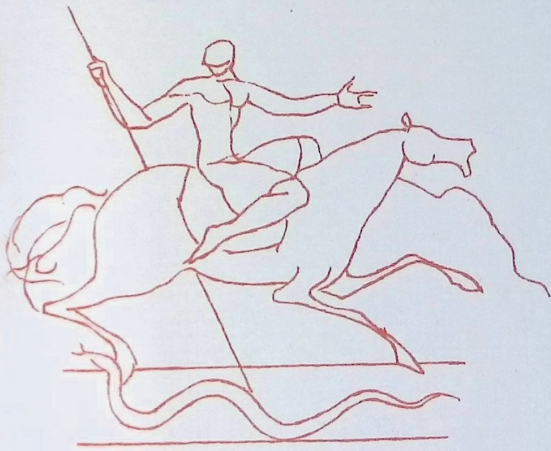

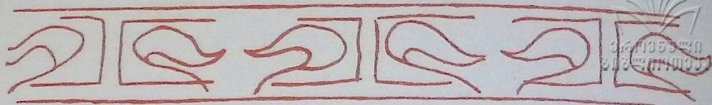
სამს, თუ კაცთი არ შეუდრკეს, ჭირს მიუხდეს მამაცურად.

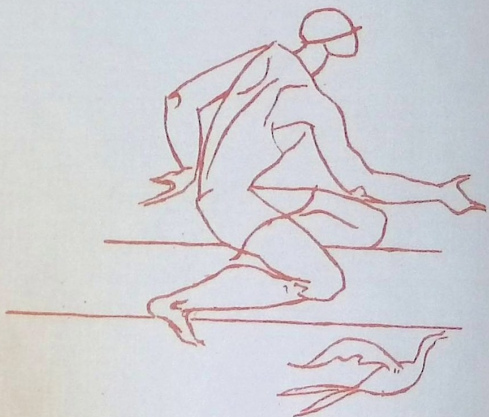
ხმობა უნდა ეპიეროდ, სააჯოსა ყოვლსა თხრობა.

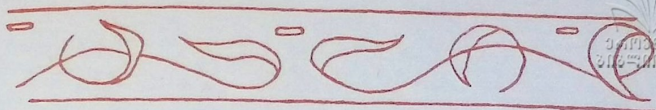

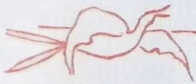
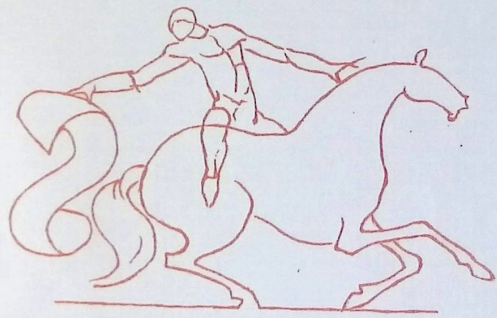
სამს მიჯნური ხანიერი, არ მემავი, ბილწი, მრუში,
რა მოშორდეს მოყვარესა, გაამრავლოს სულთქმა, უში,
გული ერთსა დაჯეროს, კუშტი მისვდეს, თუნდა ქუში;
მხუღს უგულო სიუვარული, ხვევანა, კოცნა, მტლამა-მტლუში.

+

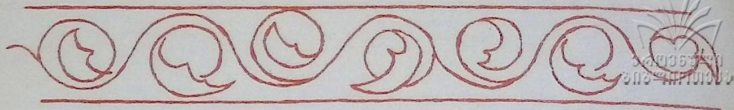

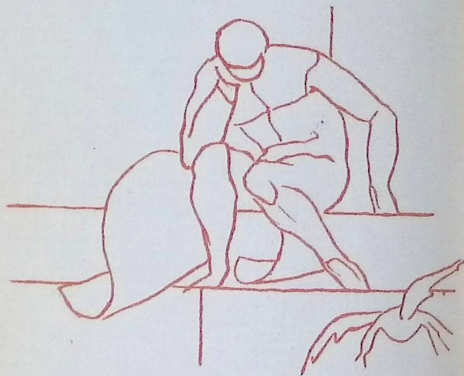
სამს სივარული მოვერისა უხვისა, უმურველისა.

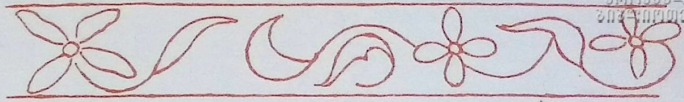

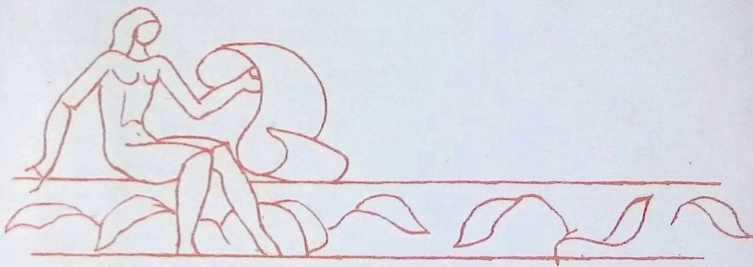

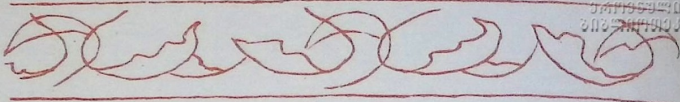
სამს გასრულება მოუვრისა სიუვარულისა მტკიცისა.

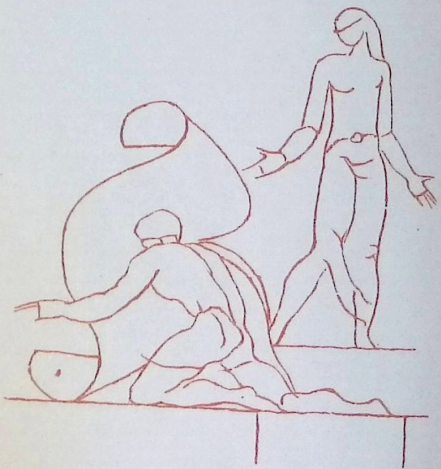

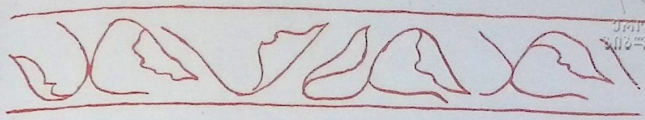
ხამს სტუმარი სასურველი, მასწინებელი მსიარული.

ზელი ვითა იქმს ბრძნობასა!

ჭკითხე ანთა, ჭქმენ გულისა, რა გინდა ვინ გიჯაშირის!

უ 39 / 285

რ1
899.962.1-84
4 937

შოთა რუსთაველი

Афоризмы

(На грузинском языке)

Из-во «Литература да хеловнеба»
Тбилиси 1966

გამომცემლობის რედაქტორი ლ. სულაბერიძე
მხატვრული რედაქტორი ირ. ჯანაშვილი
ტექნიკური რედაქტორი ვ. მენტეშაშვილი
კორექტორი ც. ქაროსანიძე

ხელმოწერილია დასაბეჭდად 15/VII-66 წ.
ქაღალდის ზომა 70 X 90¹/₁₆;
ნაბეჭდი თაბახი 11,31 სააღრიცხვო-
საგამომცემლო თაბახი 9,14
ტირაჟი 50.000 შუგ. N 2541
ფასი 60 კაპ.

სამ. კვ. ცკ-ის გამომცემლობის კოლმედიკოგრაფიკონატი,
თბილისი, ლენინის 14.

პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა

K 33.738/2

ეროვნული
ბიბლიოთეკა